

Toelichting

Bestemmingsplan “Burmadeweg 6, Hazerswoude-Dorp”

locatie
Burmaweg 6,
Hazerswoude-Dorp

Agra-Matic B.V.

Postbus 396
6710 BJ Ede

Datum: 30 mei 2024
Status: Vastgesteld

Alphen aan den Rijn

Gemeente Alphen aan den Rijn
Stadhuisplein 1
Postbus 13
2400 AA Alphen aan den Rijn
Telefoon 14 0172
gemeente@alphenaanrijn.nl
www.alphenaanrijn.nl

INHOUD

1	Inleiding.....	1
1.1	Aanleiding en doelstelling	1
1.2	Plangebied	1
1.3	Geldend bestemmingsplan	3
1.4	Leeswijzer	4
2	Beschrijving plangebied	5
2.1	Huidige situatie	5
2.2	Gewenste situatie.....	6
2.3	Landschappelijke inpassing	8
3	Beleidskader	11
3.1	Rijksbeleid.....	11
3.1.1	Nationale Omgevingsvisie (NOVI).....	11
3.1.2	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro).....	11
3.2	Provinciaal beleid.....	12
3.2.1	Omgevingsvisie Zuid-Holland	12
3.2.2	Omgevingsverordening Zuid-Holland.....	13
3.2.3	Innovatieagenda Duurzame Landbouw.....	19
3.3	Gemeentelijk beleid.....	20
3.3.1	Omgevingsvisie 1.0 Alphen aan den Rijn: <i>Groene Gemeente met Lef!</i>	20
3.3.2	Beleidsnota Dierenwelzijn Alphen aan den Rijn 2020-2030.....	20
4	Omgevingsaspecten	22
4.1	Archeologie en cultuurhistorie.....	22
4.1.1	Archeologie	22
4.1.2	Cultuurhistorie.....	25
4.2	(Agrarische) bedrijven en milieuzonering	27
4.2.1	VNG-richtafstanden.....	27
4.3	Geur	29
4.3.1	Beleidskader geur	29
4.3.1	Toetsing	30

4.3.1	Conclusie	32
4.4	Luchtkwaliteit	33
4.4.1	Beleidskader en fijnstofberekening	33
4.4.2	Conclusie	33
4.5	Verkeer, parkeren en infrastructuur.....	33
4.6	Bodemkwaliteit.....	34
4.7	Kabels en leidingen.....	34
4.8	Externe veiligheid.....	35
4.8.1	Situatie plangebied.....	36
4.9	Wet natuurbescherming (Wnb)	38
4.9.1	Gebiedsbescherming	38
4.9.2	Soortenbescherming	39
4.10	Natuur Netwerk Nederland.....	40
4.11	Water	42
4.11.1	Inleiding	42
4.11.2	Beleid.....	42
4.11.3	De Keur	45
4.11.4	Waterbelangen	45
4.11.5	Watertoets	45
4.11.6	Hydrologisch neutraal ontwikkelen	46
4.11.7	Afvalwater	48
4.12	M.e.r.-beoordeling.....	48
4.12.1	Milieubeoordeling.....	48
5	Juridische aspecten	50
5.1	Verbeelding.....	50
5.2	Planregels	50
6	Uitvoerbaarheid.....	51
6.1	Economische uitvoerbaarheid.....	51
6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	51
6.2.1	Vooroverleg.....	51
6.2.2	Ontwerp	52
6.2.3	Vaststelling.....	52

Bijlage 1: Gewenste situatie	53
Bijlage 2: Landschappelijk inpassing.....	54
Bijlage 3 Quicksan Flora en Fauna.....	55
Bijlage 4 Advies Agrarische beoordelings commissie	56
Bijlage 5 Archeologisch onderzoek	57
Bijlage 6 Diertabel	58
Bijlage 7 Invoergegevens	59
Bijlage 8 Geuronderzoek.....	60
Bijlage 9 Fijnstofonderzoek	61
Bijlage 10 Watertoets	62
Bijlage 11 Omgevingsdialoog.....	63
Bijlage 12 Nota van wijzigingen.....	64

1 INLEIDING

1.1 AANLEIDING EN DOELSTELLING

Initiatiefnemer exploiteert aan de Burmadeweg 6 te Hazerswoude-Dorp een gemengd veehouderijbedrijf met zowel melkvee, schapen als vleeskuikens. De aanleiding van deze ruimtelijke procedure is om, in het kader van dierenwelzijn, de kuikens meer stalvloeroppervlak te geven. Hiermee reageert het bedrijf op de sociaaleconomische ontwikkelingen in de markt ten opzichte van de verkoop van pluimveevlees. De markt verduurzaamt en beweegt mee met maatschappelijke ontwikkelingen, hierbij komen er veranderingen bij te pas in de gehele productieketen. Plangebied Om deze ontwikkeling te kunnen bewerkstelligen is een vervorming en vergroting van het bouwvlak benodigd. Hiervoor dient een ruimtelijke procedure gevolgd te worden.

1.2 PLANGEBIED

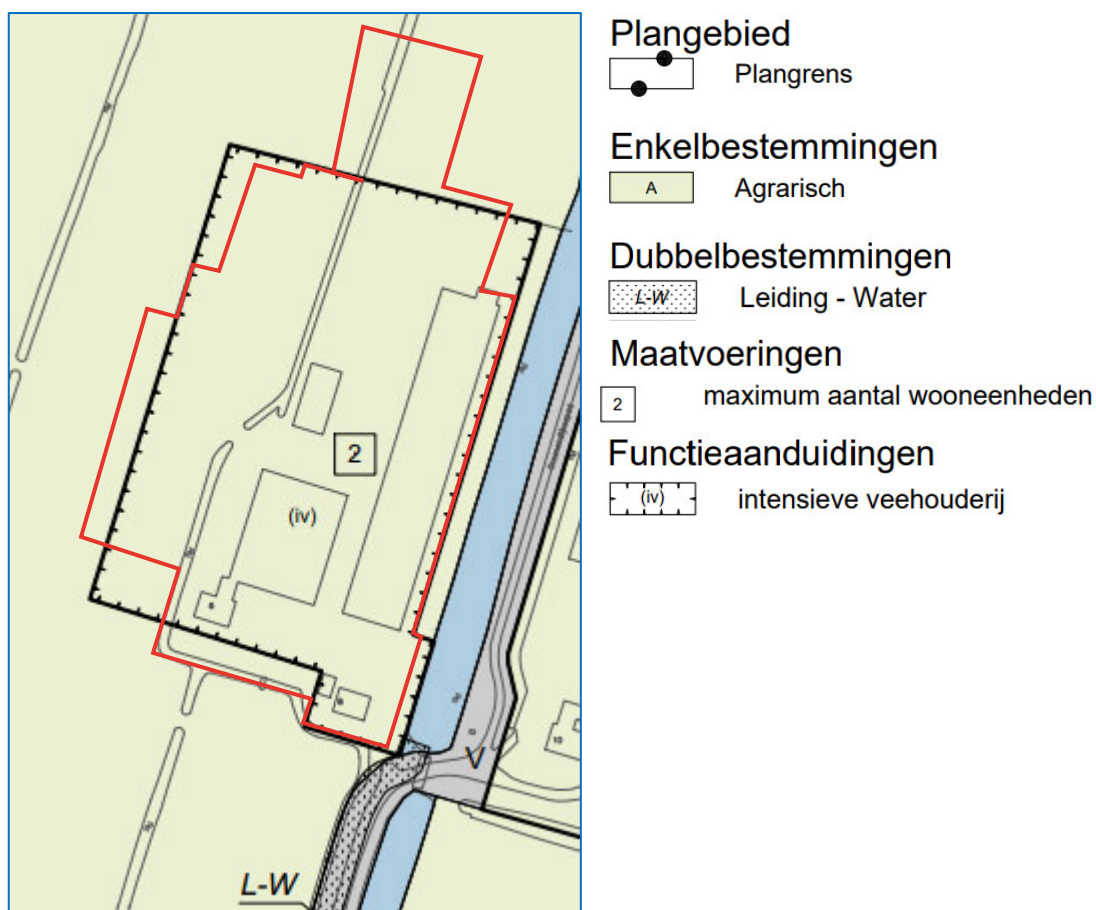
Het plangebied betreft het perceel gelegen aan de Burmadeweg 6, zoals gevisualiseerd in figuur 1-1. Het plangebied is gelegen tussen de stedelijke kernen van Zoeterwoude en Hazerswoude-Rijndijk, op een afstand van respectievelijk 3,1 en 2,7 kilometer. Het plangebied is gelegen binnen de kadastrale gemeente Hazerswoude, sectie H, perceelnummer 840, 841 en 426. Het plangebied is grotendeels omgeven met weiland, maar grenst aan de oostzijde aan het bedrijf op de Burmadeweg 10.

Figuur 1-1: de ligging van het plangebied (bron: kadastralekaarten.com)

1.3 GELDEND BESTEMMINGSPLAN

Het vigerende bestemmingsplan betreft een beheersverordening, vastgesteld op 31 maart 2016. Het plangebied is gelegen binnen de bestemming 'agrarisch' en heeft de aanduiding 'intensieve veehouderij'. Er zijn verder twee bedrijfswoningen toegestaan. Een uitsnede van de verbeelding zoals in de beheersverordening is onderstaand weergegeven in figuur 1-2.

Figuur 1-2 uitsnede beheersverordening

In artikel 3.2 lid a van de beheersverordening is opgenomen dat gebouwen uitsluitend binnen het bouwvlak mogen worden gebouwd. In artikel 3.3.1 is echter opgenomen dat het bevoegd gezag bij een omgevingsvergunning mag afwijken van het gestelde in artikel 3.2 onder lid a. Artikel 3.3.1 lid b bepaalt dat het bouwvlak eenmalig en aan één zijde met maximaal 10 meter mag worden overschreden, hier kan bij onderhavig niet aan worden voldaan.

In artikel 3.3.2 is de mogelijkheid tot bouwvlakvergroting opgenomen, onder lid e is gesteld dat dit mogelijk is tot en met een oppervlak van 2 ha, waar onderhavig plan binnen past. Hoewel vergroting van het bouwvlak in het bestemmingsplan is geborgd, geldt dit echter niet voor vervorming van het bouwvlak. Derhalve kan geen gebruik worden gemaakt van de mogelijkheid in artikel 3.3.2.

Op basis van het voorgaande kan gesteld worden dat het voorgenomen initiatief niet past binnen de regels zoals gesteld in het vigerende bestemmingsplan. Om het initiatief mogelijk te maken is het noodzakelijk om een partiële herziening van het bestemmingsplan (postzegelbestemmingsplan) op te stellen.

1.4 LEESWIJZER

Naast dit introducerende hoofdstuk wordt in de aankomende hoofdstuk 2 het plangebied omschreven, in dit hoofdstuk wordt de huidige en de gewenste situatie besproken en zal er aandacht worden geschonken aan landschappelijke inpassing. Hoofdstuk 3 bespreekt het relevante beleid op het niveau van het Rijk, de provincie en de gemeente, hier zal er worden getoetst aan de gestelde voorwaarden, eisen en regels. Hoofdstuk 4 zal zich richten op de omgevingsaspecten, bestaande uit o.a. archeologie en cultuurhistorie, maar ook milieu en geur. De juridische aspecten en de uitvoerbaarheid zullen in respectievelijk hoofdstuk 5 en 6 worden besproken. Het slot wordt gevormd door de conclusie en de bijlagen

2 BESCHRIJVING PLANGEBIED

2.1 HUIDIGE SITUATIE

Initiatiefnemer exploiteert aan de Burmadeweg 6 te Hazerswoude-Dorp een gemengd veehouderijbedrijf met zowel melkvee, schapen als vleeskuikens. Op basis van de Wabo- en Wnb-vergunning mogen er 179 melkkoeien, 112 jongvee, 40 schapen en 54.000 vleeskuikens worden gehouden.

In de huidige situatie zijn twee rundveestallen, een pluimveestal, een werktuigenberging en een aantal sleufsilos aanwezig. De oppervlakte van de pluimveestal bedraagt 3.160 m². In onderstaande afbeelding is een luchtfoto van de bestaande situatie weergegeven. De pluimveestal betreft de langgerekte stal aan de oostzijde van het bedrijf. Deze stal is reeds voorzien van een overdekte uitloop maar voldoet door de hogere dierbezetting niet aan het Beter Leven 1 ster keurmerk.

De werktuigenberging betreft het kleine gebouwtje op het midden van het perceel. Deze werktuigenberging is technisch en economisch volledig afgeschreven en is aan vervanging toe.

Figuur 2-1 luchtfoto bestaande situatie

2.2 GEWENSTE SITUATIE

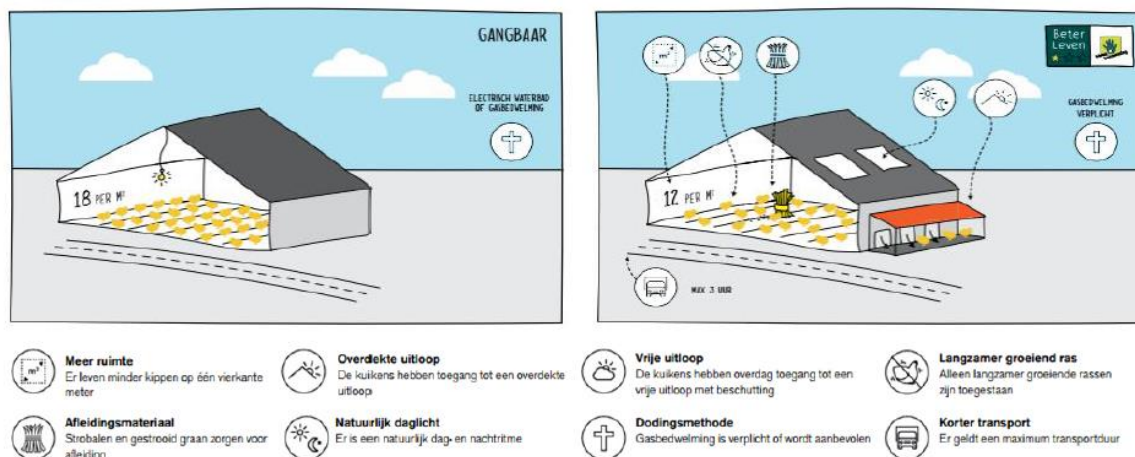
In 2021 hebben alle grote Nederlandse retailers aangegeven dat zij vanaf 2023 alleen nog pluimveevlees volgens de criteria van Beter Leven met minimaal 1 ster van de dierenbescherming willen verkopen. Deze marktontwikkeling betekent dat pluimveehouders voor de keus gesteld worden om met hun bedrijf in deze omschakeling mee te gaan. De initiatiefnemers hebben de keuze gemaakt om volgens dit 1 ster concept te gaan produceren. Vooral omdat de maatschappelijke ontwikkeling nú gaande is. Het is een maatschappelijk gewenste ontwikkeling. De dieren worden gehouden en geslacht voor de Nederlandse markt. Daarnaast is het bedrijfseconomisch gewenst om voor de binnenlandse markt te kunnen (blijven) produceren. Meedoen aan het beter leven concept betekent echter dat het bedrijf vóór 2023 aan een aantal belangrijke criteria moet voldoen.

Een aantal eisen vanuit het Beter Leven 1 ster waaraan voldaan moet worden zijn:

- ▶ De dieren hebben meer ruimte ter beschikking
- ▶ Er wordt een langzamer groeiend ras gebruikt
- ▶ Er wordt natuurlijk daglicht toegepast
- ▶ De dieren hebben beschikking over een overdekte uitloop
- ▶ In de stal is afleidingsmateriaal aanwezig

In de figuur op de volgende pagina is de omschakeling van traditionele naar het Beter Leven 1 ster concept gevisualiseerd. Zie voor meer informatie over dit houderijsysteem op <https://beterleven.dierenbescherming.nl/over-de-dieren/alle-dieren/vleeskuikens/> en het schema in figuur 2-2

VLEESKUIKENS

Figuur 2-2: Visualisatie traditionele vleeskuikenhouderij naar verduurzaming op basis van 1 ster van het beter leven

Om de vleeskuikens op het bedrijf conform het Beter Leven 1 ster concept te kunnen houden van is het noodzakelijk om extra leefruimte te creëren. Hiervoor is de wens om een nieuwe stal op te richten en om hiervoor het bouwvlak te vervormen en te vergroten tot 2 ha. In onderstaande figuur en in bijlage 1 is de gewenste situatie weergegeven, de nieuwe stal is hier aangeduid als stal F. Deze stal beschikt bovendien over een inpandige overdekte uitloop, dit betekent dat de overdekte uitloop

geïntegreerd wordt in het gebouw en er geen overdekte uitloop tegenaan gebouwd hoeft te worden. De nieuwe stal F zal een oppervlak van 2.664 m² beslaan, waarmee het totale stalvloeroppervlak ten behoeve van het houden van pluimvee in de gewenste situatie uitkomt op 5.824 m².

Onderhavige ontwikkeling is enkel gericht op de toename van het bouwvlak- en stalvloeroppervlak, en gaat niet gepaard met een toename van het aantal vleeskuikens op het bedrijf. Ook is er geen toename betreft de ander diersoorten. Het aantal dieren is gelijk aan het aantal in de bestaande situatie. Hierdoor zal de emissie van geur gelijk blijven en zullen de emissies van fijnstof en ammoniak dalen. De daling van fijnstof en ammoniak wordt behaald door het toepassen van een emissiearm huisvestingssysteem in het nieuwe dierenverblijf. In een later stadium in deze toelichting zijn verscheidene berekeningen en bijbehorende onderbouwingen opgenomen, hieruit blijkt dat de aspecten geur, fijnstof, en ammoniak/stikstof geen belemmering vormen voor onderhavige ontwikkeling.

Zoals in de onderstaande figuur 2-3 en bijlage 1 is te zien zal het bouwvlak worden vervormd en vergroot, waarbij er primair oppervlak wordt ingeleverd aan de zuid- en noordwestzijde. Dit wordt gecompenseerd door uitbreidingen aan verschillende zijdes. Met de uitbreidingen ontstaat er een bouwvlak van 2 hectare.

De nieuwe stal komt ter plaatse van de bestaande sleufsilos hierdoor worden de sleufsilos in de gewenste situatie verplaatst. Zoals aangegeven is de bestaande werktuigenberging op technisch en economisch gebied volledig afgeschreven. Er is in de berging te weinig ruimte om de landbouwmachines en werktuigen overdekt te kunnen stallen, dit kan schadelijk zijn voor het materieel en brengt additionele onderhouds- en reparatiekosten met zich mee. Dit is tevens beperkend voor de algemene bedrijfsvoering. In de gewenste situatie wordt de bestaande werktuigenberging vervangen door een nieuwe werktuigenberging, gebouw C. In deze toelichting zal de berging niet uitgebreid worden behandeld, gezien deze ontwikkeling binnen de regels van de beheersverordening past.

Figuur 2-3: schets gewenste situatie

2.3 LANDSCHAPPELIJKE INPASSING

De nieuwe pluimveestal komt op de plek waar nu kuilvoeropslagen liggen. Deze worden daarom verplaatst ten noorden van de bestaande ligboxenstal. In algemene zin kan gesteld worden dat de impact op de omgeving beperkt is. De gemeente is doorgaans welwillend mee te werken aan soortgelijke initiatieven, mits een ontwikkeling landschappelijk goed is ingepast. Bij onderhavig plan moet de inpassing aansluiten op het karakteristieke van het wijs veenweidelandschap. De belangrijkste kenmerken van dit type landschap zijn:

- ▶ grote mate van openheid;
- ▶ hoofdzakelijk rationele cope- en/of slagenverkaveling;
- ▶ hoge grondwaterstand;
- ▶ groot contrast tussen besloten bebouwingslinten en open weidegebied;
- ▶ erfbeplanting met solitairen (wilg/els/kastanje/plataan/linde);
- ▶ landschappelijke beplanting zoals geriefhoutbosjes en beplante kaden (wilg/els/es/berk).

Gezien de ligging van het bedrijf in een weidevogelgebied is een forse groene inplanting niet gewenst. In samenspraak met de gemeente en provincie is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld. Onderstaande figuur 2-4 geeft de landschappelijke inpassing van het plangebied weer, het landschappelijk inpassingsplan is bijgevoegd in bijlage 2.

Figuur 2-4: landschappelijke inpassing

De landschappelijke inpassing is in te delen in twee typen aanplanting:

- ▶ Aanplant gesloten struikvormers (9 in figuur 2-4), bestaande uit:
 - Gelderse roos (20%);
 - Wilde liguster (25%);
 - Sleedoorn (20%);
 - Meidoorn (20%);
 - Egelantier (15%).
- ▶ Aanplant wilgen (10 in figuur 2-4), bestaande uit:
 - Schietwilg x 16

De aanplant van gesloten struikvormers is gelegen aan de noordzijde van gebouw F en de vaste mestopslag, het gewenste eindbeeld hierbij is een gesloten struweel van ca. 2,5 meter breed. Door de kenmerken van de beplanting zal dit resulteren in een goede landschappelijke inpassing binnen het bouwvlak.

De schietwilgen worden langs de Hoogeveense Vaart geplaatst. Het gewenste eindbeeld is een losse bomenrij van 16 stuks losstaande wilgen. De wilgen langs de vaart dragen bij aan de ruimtelijke kwaliteit. Hier is ook geen bezwaar om dat buiten het agrarisch bouwperceel te doen, omdat los van de inpassing van het agrarisch bouwperceel een singel sowieso waarde toevoegt aan het landschap. Het aanzetten van de sloot is dan geen erfbeplanting.

De gekozen soorten sluiten aan bij de uitgangssituatie en maken deel uit van de lijst met inheemse beplanting, hierdoor draagt de landschappelijke inpassing bij aan de kwaliteit en de cohesie van het culturele natuurlandschap. Daarbij passen de gekozen soorten bij de veenweidegronden en kunnen deze hier goed overleven.

3 BELEIDSKADER

3.1 RIJKSBELEID

3.1.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)

De Nationale Omgevingsvisie biedt een duurzaam perspectief voor de leefomgeving. Hiermee kan het Rijk inspelen op de grote uitdagingen die voor hen liggen. Allerlei trends en ontwikkelingen hebben invloed op de leefomgeving. Veranderende en groeiende steden, de overgang naar een duurzame en circulaire economie en het aanpassen aan de gevolgen van de klimaatverandering vormen slechts een deel van de opgaven. Dit biedt kansen, maar vraagt wel om zorgvuldige keuzes. Want ruimte, zowel boven-, als ondergronds, is een schaars goed.

Het combineren van al die opgaven vraagt een nieuwe manier van werken. Niet van bovenaf opgelegd, maar in goede samenwerking tussen overheden, bedrijven, kennisinstellingen, maatschappelijke organisaties en burgers. De NOVI biedt een kader, geeft richting en maakt keuzes waar dat kan. Tegelijkertijd is er ruimte voor regionaal maatwerk en gebiedsgerichte uitwerking. Omdat de verantwoordelijkheid voor het omgevingsbeleid voor een groot deel bij provincies, gemeenten en waterschappen ligt, kunnen inhoudelijke keuzes in veel gevallen het beste regionaal worden gemaakt. Met de NOVI zet het Rijk een proces in gang waarmee keuzes voor de leefomgeving sneller en beter kunnen worden gemaakt.

Aan de hand van een toekomstperspectief op 2050 brengt de NOVI de langetermijnvisie in beeld. Op nationale belangen wil het Rijk sturen en richting geven. Deze belangen komen samen in vier prioriteiten:

1. Ruimte voor klimaatadaptie en energietransitie;
2. Duurzaam economisch groeipotentieel;
3. Sterke en gezonde steden en regio's;
4. Toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied.

Onderhavige ontwikkeling sluit aan bij de toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied. De NOVI erkent hierin de lastige positie van de agrarische sector en verwoordt de transities die moeten worden uitgevoerd. Hier moet een juiste balans tussen de functies in het landelijk gebied worden gevonden, dit zal bevorderend werken voor de omgevingskwaliteit en de leefbaarheid. Hierbij moet de agrarische sector goed worden ingepast, zoals ook in het document wordt onderbouwd: *“De toekomstige landbouw zal moeten voldoen aan eisen van duurzaamheid en dierenwelzijn, maar zij zal een belangrijke economische drager blijven van het landelijk gebied”*.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening stelt het Rijk een aantal regels die zijn bedoeld om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect, d.w.z. door tussenkomst van de provincie, door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmingsplannen. Het Barro is op 30 december 2011 in werking getreden en op 1 oktober 2012 verder aangevuld. Door het nationale karakter van het Barro en de kleine schaal van onderhavig

plan, heeft dit voornemen nauwelijks raakvlak met dit nationaal juridisch kader. Het Barro bevat geen voor het plan relevante bepalingen.

3.2 PROVINCIAAL BELEID

3.2.1 Omgevingsvisie Zuid-Holland

De provincie wil met de Omgevingsvisie een strategische blik op de langere termijn voor de fysieke leefomgeving werpen en bevat te hoofdzaken van het te voeren integrale beleid in Zuid-Holland. Hiernaast bestaan de Omgevingsverordening, die regels geeft om de doelen van de visie te behalen, en het Omgevingsprogramma, welke een overzicht geeft van alle maatregelen om de visie waar te maken inclusief de onderliggende activiteiten. In de Omgevingsvisie zijn er zeven ambities uiteengezet, hier wil de provincie ruimte maken voor belangrijke ontwikkelingen rond:

- ▶ Participatie;
- ▶ Bereikbaarheid;
- ▶ Energie;
- ▶ Economie;
- ▶ Natuur;
- ▶ Woningbouw;
- ▶ Gezondheid en veiligheid

De provincie wil gebiedsgericht, integraal en op het regionale schaalniveau sturen op kwaliteitsverbetering, het realiseren van beleidsdoelen en bij het gebied passende ruimtelijke ontwikkelingen. Hierbij biedt de provincie ruimte voor ontwikkeling in het landelijk gebied, passend bij en ondersteunend aan het realiseren van de grotere transitieopgaven. In gebieden waar er meerdere transities en urgente opgaven relevant zijn, wordt er gestuurd op ruimtelijke gebiedsplannen. In dit type plannen wordt de regionaal afgestemde ontwikkelrichting van het gebied op hoofdlijnen weergegeven. Gemeenten zijn dan ook verantwoordelijk voor de evenwichtige toedeling van functies aan locaties, hier wordt er gestuurd door de provincie en worden bovenlokale belangen behartigd.

Hiernaast is er een beleidskeuze gemaakt voor *vitale landbouw*, het beleid rondom deze ambitie is erop gericht om de landbouwsector en het voedselsysteem te verduurzamen. Het beleid is bovendien gebaseerd op de Innovatie Agenda Duurzame Landbouw (2016) en de Hoofdlijnennotitie Vitale Landbouw (2020). De gemeenschappelijke ambitie is dat Zuid-Holland in 2030 een voorbeeldfunctie bekleedt op het gebied van een hoog-innovatieve en circulaire agrarische sector en voedselketen. De vitale landbouw, als beschreven in de visie, kent een brede maatschappelijke inbedding en heeft als randvoorwaarde dat er sprake is van gezonde economische basis voor de sector, ketenpartners en afzonderlijke boerenbedrijven.

Bovenstaande ambities en beleidskeuzes sluiten aan bij onderhavig initiatief. De beoogde ontwikkeling voorziet namelijk in het verbeteren van het dierenwelzijn, alsmede in een reductie van fijnstof en ammoniakemissie. Deze ontwikkeling is gegrond in transitie van de gehele voedselketen, in het bijzonder op het gebied van dierenwelzijn. Aanpassingen en innovaties in de bestaande bedrijfsvoering zijn cruciaal om bedrijfseconomisch toekomstperspectief te houden, zowel als om politiek-bestuurlijk gezien de ambities voor een vitale en kwalitatief sterke landbouw te realiseren.

3.2.2 Omgevingsverordening Zuid-Holland

De Omgevingsverordening van Zuid-Holland sorteert voor op de ingang van de Omgevingswet op 1 januari 2024. De provincie Zuid-Holland kiest ervoor om in aanloop naar de komst van de Omgevingswet twee belangrijke kerninstrumenten van deze wet – de omgevingsvisie en de omgevingsverordening – op basis van huidig recht vast te stellen. Met deze integratie wordt een belangrijke stap gezet in de implementatie van het organiseren van de provinciale rol rond maatschappelijke opgaven in de fysieke leefomgeving. In principe gebeurt dit beleidsneutraal.

De Omgevingsverordening richt zich onder meer op duurzame ontwikkeling, bewoonbaarheid van de provincie en de bescherming en verbetering van het leefmilieu. Dit is gericht op het in onderlinge samenhang:

- ▶ bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit;
- ▶ doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften; en
- ▶ zorgvuldig beheren, beschermen en ontwikkelen van de natuur, gelet op de intrinsieke waarde, dierenwelzijn, het behouden en herstellen van de biologische diversiteit, economische belangen, volksgezondheid en openbare veiligheid.

Het laatste punt, met betrekking tot het zorgvuldig beheren, beschermen en ontwikkelen van de natuur, sluit aan bij onderhavig initiatief. Navolgend worden de relevante artikelen en kaarten uit de Omgevingsverordening besproken.

Kaart 14: Ruimtelijke kwaliteit en beschermingscategorieën

In de begrenzing *ruimtelijke kwaliteit* in kaart 14 (figuur 3-1) is bepaald dat de ruimtelijke kwaliteit per saldo ten minste gelijk blijft. Dit wordt geborgd in de landschappelijke inpassing, zowel als in de algemene regels voor ruimtelijke ordening in beleidsdocumenten. Er zal worden voldaan aan een goede ruimtelijke ordening.

Voor de '*beschermingscategorie 3 buitengebied*' is bepaald dat een bestemmingsplan voor een locatie in het buitengebied kan voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling mits de openheid en het groene karakter van het landschap niet onevenredig wordt aangetast, waarbij er ook afdoende moet worden gemotiveerd dat de ontwikkeling niet binnen een stad of dorp plaatsvindt. Het groene karakter en de landschappelijke openheid zijn geborgd in het landschappelijk inpassingsplan, welke in bijlage 2 is bijgevoegd. Gezien de ontwikkeling ten behoeve is van het bestaande agrarisch bedrijf in landelijk gebied kan er worden gesteld dat dezelfde ontwikkeling in een dorp of stad niet logisch zou zijn. Met bovenstaande motivering wordt voldaan aan artikel 6.9a.

Verder is de aanduiding '*beschermingscategorie 2 Belangrijk weidevogelgebied*' opgenomen in het plangebied. In artikel 6.9c is opgenomen dat een bestemmingsplan voor een locatie binnen belangrijk weidevogelgebied alleen gewijzigd kan worden als dit geen significante aantasting tot gevolg heeft van wezenlijke kenmerken en waarden van het weidevogelgebied. In bijlage 3 is het ecologische rapport opgenomen waarin onderhavig initiatief in samenhang met het weidevogelgebied is beoordeeld. De conclusie luidt als volgt:

“Uit bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het deel ten noorden van de boerderij gebruikt wordt door weidevogels, maar niet in de directe omgeving van de planlocatie. Het lage aantal waarnemingen in de directe omgeving van de planlocatie geeft aan dat er blijkbaar betere omstandigheden voor weidevogels in de nabijheid te vinden zijn, die daarom hun voorkeur genieten.

De te bouwen stal zal op grotendeels worden gerealiseerd op nu al verharde ondergrond en ongeveer 40 meter in noordoostelijke richting het land in komen. Het zal niet afwijken van al aanwezige bebouwing. Het verlies van grasland is met 0,3 hectare dusdanig klein dat het niet te verwachten is dat weidevogels daar negatieve effecten van ondervinden.

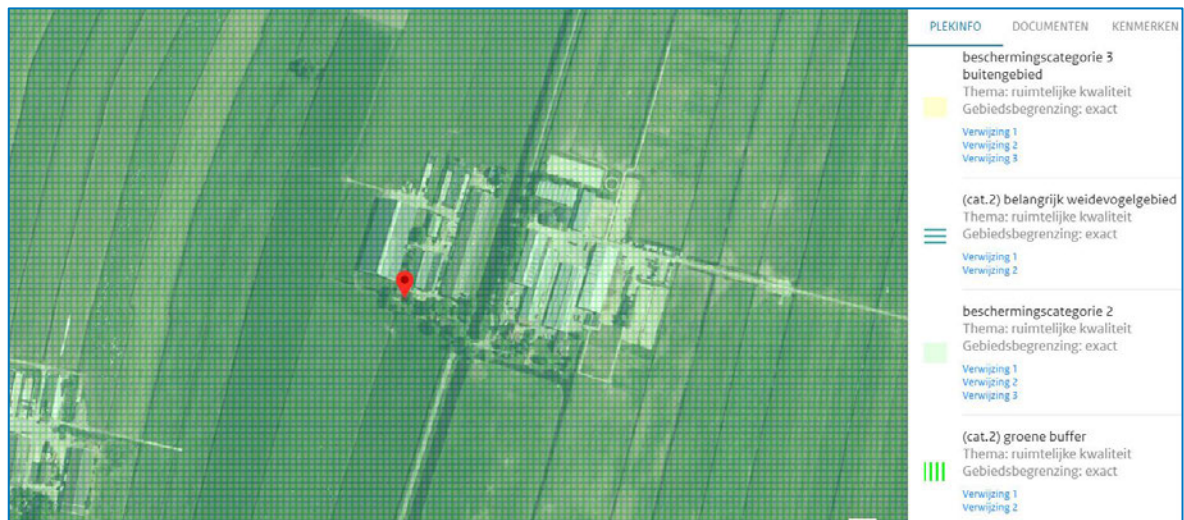
Negatieve effecten op dit weidevogelgebied in het algemeen en weidevogels in het bijzonder, zijn niet te verwachten.

Te concluderen valt dat onderhavig initiatief geen significante aantasting tot gevolg heeft van wezenlijke kenmerken en waarden van dit weidevogelgebied. Aanvullende maatregelen zoals gesteld in artikel 6.9 lid 7 van de Omgevingsverordening Zuid-Holland kunnen achterwege blijven.”

Tot slot is de planlocatie in kaart 14 begrensd als ‘(cat. 2) groene buffer’. De belangrijkste groene gebieden tussen en rond de steden van de zuidelijke Randstad worden gezien als groene buffers, hierbij vormen deze gebieden een tegenhanger van de verstedelijking. Zodoende worden grootschalige stedelijke ontwikkelingen zo veel mogelijk vermeden. Een locatie in dit buffergebied kan voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling voor zover dit geen grootschalige ontwikkelingen betreft en de bufferfunctie niet onevenredig wordt verstoord.

Er moet verder worden gemotiveerd dat de bufferfunctie niet wordt verstoord, hierbij moeten de volgende kwaliteiten worden betrokken: (1) de functie als tegenhanger van verstedelijking; (2) de identiteit die het gebied verleent aan de nabijgelegen stedelijke omgeving; (3) de bescherming die het gebied biedt tegen grootschalige stedelijke ontwikkeling, en; (4) de recreatieve gebruiks- en belevingswaarde en de contrastkwaliteit met het stedelijk gebied.

Gezien het plangebied een agrarisch bedrijf in het buitengebied betreft is de ontwikkeling in essentie een tegenhanger van stedelijke verdichting en dynamieken. In de paragraaf 4.1.2 wordt de cultuurhistorische identiteit van het plangebied omschreven, hieruit blijkt ook het contrast met de stedelijke gebieden en wordt uitgewerkt hoe deze waarden worden geborgd. Het laatstgenoemde heeft betrekking op het derde punt. In referentie tot punt 4 kan worden gesteld dat er sprake is van een groot contrast met de stedelijke recreatiewaarden. De zuidelijke Randstadsteden in de directe omgeving zijn gekenmerkt door (historische) stedelijke bebouwing en relatief moderne culturele voorzieningen, terwijl de recreatieve waarden van het plangebied zijn gegrond in natuurlijke kenmerken en waarden als rust en openheid. Onderhavig plan werkt niet onevenredig belemmerend voor het bovenstaande.

Figuur 3-1: kaart 14: ruimtelijke kwaliteit en beschermingscategorieën (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

Artikel 6.9 Ruimtelijke kwaliteit

In artikel 6.9 zijn regels opgenomen ten behoeve van het borgen van ruimtelijke kwaliteit bij een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling. Onderstaand wordt getoetst aan lid 5 van artikel 6.9, hier worden drie situaties omschreven: inpassen, aanpassen en transformeren. Lid 5 wordt voorts beschreven:

“5

Een bestemmingsplan kan voorzien in een ruimtelijke ontwikkeling onder de volgende voorwaarden:

- a. *de ruimtelijke ontwikkeling past binnen de bestaande gebiedsidentiteit, voorziet geen wijziging op structuurniveau, past bij de aard en schaal van het gebied en houdt rekening met de relevante richtpunten ruimtelijke kwaliteit, zodanig dat de ruimtelijke kwaliteit per saldo ten minste gelijk blijft. In dit geval is er sprake van inpassen;*
- b. *de ruimtelijke ontwikkeling past binnen de bestaande gebiedsidentiteit, maar veroorzaakt wijziging op structuurniveau. Een dergelijke ontwikkeling wordt alleen toegestaan mits de ruimtelijke kwaliteit per saldo ten minste gelijk blijft door zorgvuldige inbedding van de ontwikkeling in de omgeving, rekening houdend met de relevante richtpunten ruimtelijke kwaliteit. In dit geval is er sprake van aanpassen;*
- c. *de ruimtelijke ontwikkeling past niet binnen de bestaande gebiedsidentiteit. Een dergelijke ontwikkeling wordt uitsluitend toegestaan mits de ruimtelijke kwaliteit van de nieuwe ontwikkeling is gewaarborgd door een integraal ontwerp. Daarin wordt behalve aan de ruimtelijke kwaliteit van het gehele gebied ook aandacht besteed aan de fysieke en visuele overgang naar de omgeving en de fasering in ruimte en tijd en wordt ook rekening gehouden met de relevante richtpunten ruimtelijke kwaliteit. In dit geval is er sprake van transformeren.”*

Zoals onder kaart 14 van deze paragraaf wordt benoemd ligt het plangebied in een belangrijk weidevogelgebied, volgens de toelichting bij artikel 6.9 valt het belangrijk weidevogelgebied binnen een gebiedstype categorie 2. Op basis van de toelichting is bij een gebiedstype categorie 2 inpassen en aanpassen mogelijk. Onderhavig initiatief voorziet in vervorming en vergroting van het bouwvlak, waarbij ook een sloot deels gedempt wordt. Derhalve is met onderhavig plan sprake van *aanpassen*.

Binnen een gebied met de aanduiding beschermingscategorie 2 wil de provincie een aantal specifieke waarden en gebieden in stand houden omdat ze landschappelijk, ecologisch of qua gebruikswaarde bijzonder en kwetsbaar zijn. Ruimtelijke ontwikkeling in deze gebieden zijn mogelijk, maar met inachtneming van het in stand houden van de specifieke waarden.

Belangrijke weidevogelgebieden worden beschermd vanwege de specifieke maatschappelijke verantwoordelijkheid voor deze karakteristieke en kwetsbare vogels, die mede de kwaliteit van het landschap bepalen. Onder het kopje 'Kaart 14: Ruimtelijke kwaliteit en beschermingscategorieën' is reeds ingegaan op het weidevogelgebied en het uitgevoerde ecologisch onderzoek. De conclusie is dat onderhavig initiatief geen significante aantasting tot gevolg heeft van wezenlijke kenmerken en waarden van dit weidevogelgebied.

De begrenzingen en kernkwaliteiten van de landschapstypen zijn uitgewerkt op de kwaliteitskaart uit de visie Ruimte en mobiliteit. De kwaliteitskaart bevat de belangrijkste kenmerken van een gebied. De verschillende kaarten en kwaliteiten worden hieronder weergegeven

Laag van de ondergrond

Binnen het plangebied zijn twee ondergronden van toepassing

Veencomplex – veen:

- ▶ De zorg en het behoud van het veen
- ▶ Het beperken van de bodemdaling bij de diepe veenpakketten

Rivierdeltacomplex – jonge zeeklei:

- ▶ Behoud van ruimte voor dynamische natuurlijke processen en zoet-zoutovergangen in de Deltawateren en natuurlijke buitendijkse gebieden.

Onderhavig initiatief betreft het oprichten van een pluimveestal. Een pluimveestal is niet voorzien van een mestkelder. Derhalve zijn de bodemingrepen zeer beperkt, wel is het noodzakelijk om op palen te bouwen. Onderhavig plan leidt niet tot onevenredige aantasting van de kernkwaliteiten.

Laag van de cultuur- en natuurlandschappen

Veen(weide)landschap:

- ▶ Bewaren diversiteit aan verkavelingspatronen. Lengtesloten zijn beeldbepalend en worden behouden.
- ▶ Ontwikkelingen houden rekening met het behoud van kenmerkende landschapselementen
- ▶ Ontwikkelingen dragen bij aan behoud van de maat en weidsheid van de poldereenheden
- ▶ Nieuwe bebouwing en bouwwerken worden geplaatst binnen de bestaande structuren/ linten en niet in de veenweidepolders.
- ▶ Nieuwe agrarische bedrijven liggen aan bestaande ruilverkavelingslinten of op een zeer goed bereikbare locatie voor zwaar verkeer. Ze vormen visuele eilanden in het veenweidelandschap door stevige, passende beplanting en een ligging op ruime afstand van elkaar.

De nieuwe bebouwing wordt gerealiseerd aansluitend en tussen bestaande bebouwing (bestaande structuur) Met het opgestelde landschappelijk inpassingsplan is rekening gehouden met de specifieke gebiedskenmerken van het veen(weide)landschap. Het verkavelingspatroon wordt

bovendien niet aangetast. Een klein deel van een lengte sloot (140 meter) wordt gedempt. Een naastgelegen greppel wordt in het kader van hydrologisch neutraal ontwikkelen over de gehele lengte verbreed. Voor een verder uitwerking hiervan wordt verwezen naar paragraaf 4.11.6 van deze toelichting. Onderhavig plan leidt niet tot onevenredige aantasting van de kernkwaliteiten.

Laag van de beleving

Groene buffer:

- ▶ Er vinden geen grootschalige nieuwe ontwikkelingen plaats in de bufferzone.
- ▶ Nieuwe ontwikkelingen dragen bij aan de recreatieve gebruiks- en belevingswaarde en de contrastkwaliteit met het stedelijk gebied.

Onder het kopje 'Kaart 14: Ruimtelijke kwaliteit en beschermingscategorieën' is reeds ingegaan op de groene buffer. Onderhavig initiatief is passen binnen de groen buffer.

Artikel 6.18 agrarische bedrijven

Daarnaast zijn in artikel 6.18 regels opgenomen die gelden voor agrarisch bedrijven. Hieronder wordt puntsgewijs getoetst aan dat artikel:

1. Een bestemmingsplan voor agrarische gronden voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. *nieuwe agrarische bebouwing, uitgezonderd kassen en schuilgelegenheden voor vee, wordt geconcentreerd binnen een bouwperceel van maximaal 2 hectare;*

De nieuwe agrarische bebouwing wordt geconcentreerd binnen een bouwperceel van maximaal 2 hectare, zie bijlage 1

- b. *in afwijking van onderdeel a, kan bij samenvoeging van twee akkerbouwbedrijven de omvang van het agrarisch bouwperceel worden vergroot tot de op het moment van samenvoeging bestaande maximaal mogelijke planologische omvang van beide bouwpercelen gezamenlijk, mits het achter te laten bouwperceel wordt gesaneerd;*

Dit is niet van toepassing

- c. *nieuwe agrarische bebouwing is alleen mogelijk als deze noodzakelijk en doelmatig is voor de bedrijfsvoering van volwaardige agrarische bedrijven;*

De huidige gemengde veehouderij met rundvee en pluimvee betreft een meer dan volwaardig agrarisch bedrijf. Op dit moment produceert de pluimveetak voor de Nederlandse markt. Om voor de Nederlandse markt te kunnen blijven produceren is het noodzakelijk om over te schakelen naar het concept Beter Leven 1 ster van de Dierenbescherming. Een van de voorwaarde is dat de dieren meer ruimte nodig hebben. Dit betekent dat het noodzakelijk en doelmatig is om uit te breiden in stalvloeroppervlakte om het huidige aantal vleeskuikens te kunnen blijven huisvesten. Voor onderhavige initiatief is de Agrarische beoordelingscommissie ingeschakeld. Het advies is opgenomen in bijlage 4. Uit het advies volgt het volgende:

“Uw college vraagt onze commissie te beoordelen of er sprake is van een volwaardig agrarisch bedrijf en of de uitbreiding noodzakelijk en doelmatig is om de huidige bedrijfsvoering van het agrarisch bedrijf te kunnen voortzetten, waarbij de dieren in de gewenste situatie volgens het Beter Leven 1 Ster concept worden gehouden.

De vraag of er sprake is van een volwaardig agrarisch bedrijf kan volmondig met 'Ja' worden beantwoord. Het is een bevestiging van de stelling die in uw aanvraag is vermeld, dat de huidige gemengde melkvee- en pluimveehouderij zelf een meer dan volwaardig agrarisch bedrijf is.

Dan de noodzaak voor de uitbreiding.

In de gangbare vleeskuikenhouderij mag de bezettingsdichtheid 42 kilogram per m² zijn. Dit betekent dat er daarbij 18 tot 21 dieren per vierkante meter kunnen worden gehouden. Ook aan de groeisnelheid is geen limiet verbonden. In de praktijk betekende dit voor het bedrijf dat er aanvankelijk 54.000 vleeskuikens opgezet werden aan het begin van een ronde en dat er tussentijds uitgeladen moest worden om het maximum van 42 kilogram per vierkante meter niet te overschrijden. Dit tussentijds uitladen is onder het voeren van het 1 Ster Beter Leven-keurmerk niet meer toegestaan en hierbij dient de minimale slachtleeftijd 56 dagen te bedragen. Daarnaast mag de bezettingsdichtheid niet meer dan 25 kilogram per vierkante meter zijn. Onder het Beter Leven 1 Ster-concept zijn er maximaal 12 dieren per vierkante meter en hebben de dieren een overdekte uitloop tot hun beschikking. Dit houdt in dat er in de huidige stal geen 54.000 maar 28.000 vleeskuikens opgezet mogen worden.

Om 54.000 vleeskuikens te kunnen houden onder het beter Leven 1 Ster-keurmerk is de uitbreiding met een stal voor 26.000 vleeskuikens dan ook noodzakelijk en doelmatig voor de huidige bedrijfsvoering.

Conclusie / advies

Gelet op het bovenstaande is onze commissie samenvattend van mening dat de aangevraagde bouw van een nieuwe vleeskuikenstal noodzakelijk en doelmatig is om de huidige bedrijfsvoering van het agrarische bedrijf te kunnen voortzetten. Ons advies luidt dan ook: positief ten aanzien van deze aanvraag."

Uit het advies blijkt dat de nieuwe agrarische bebouwing noodzakelijk en doelmatig is voor de bedrijfsvoering van het bedrijf.

- d. bij een volwaardig agrarisch bedrijf wordt ten hoogste één agrarische bedrijfswoning toegelaten;*

In de huidige situatie is sprake van twee bedrijfswoningen, dit blijft in de gewenste situatie ongewijzigd.

- e. nieuwe kassen, anders dan bedoeld in de artikelen 6.15, 6.16 en 6.17, worden alleen toegelaten bij bestaande volwaardige glastuinbouwbedrijven tot een oppervlak van 2 hectare per bedrijf en bij bestaande volwaardige boom- en sierteeltbedrijven tot een oppervlak van 300 m² per bedrijf;*

Niet van toepassing

- f. nieuwe boom- en sierteelt, anders dan bedoeld in artikel 6.16, wordt uitgesloten;*

Niet van toepassing

- g. nieuwe intensieve veehouderij als hoofdtak of als neventak wordt uitgesloten;*

In de huidige situatie is al sprake van een hoofdtak intensieve veehouderij. Er is geen sprake van nieuwvestiging van een intensieve veehouderij als hoofdtak of als neventak.

- h. verplaatsing van een op 1 januari 2017 in de provincie Zuid-Holland bestaande intensieve veehouderij, kan worden toegelaten;*

Niet van toepassing

- i. uitbreiding of ingebruikname van bebouwing ten behoeve van een op 1 januari 2017 in de provincie Zuid-Holland bestaande hoofdtak intensieve veehouderij, kan worden toegelaten binnen het bouwperceel van maximaal 2 hectare;*

Niet van toepassing

- j. uitbreiding of ingebruikname van bebouwing ten behoeve van een op 1 januari 2017 in de provincie Zuid-Holland bestaande neventak intensieve veehouderij, kan worden toegelaten binnen het bouwperceel van maximaal 2 hectare, voor zover de neventak meer dan 20% bedraagt van de economische bedrijfsomvang;*

Niet van toepassing

- k. nieuwe geitenhouderij wordt uitgesloten als hoofdtak en als neventak, evenals uitbreiding of ingebruikname van bebouwing ten behoeve van een bestaande geitenhouderij, tenzij het aantal geiten niet toeneemt.*

Niet van toepassing

Conclusie

Uit het bovenstaande blijkt dat onderhavig initiatief voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld in de provinciale omgevingsverordening.

3.2.3 Innovatieagenda Duurzame Landbouw

De innovatieagenda van de provincie heeft als ambitie om de verduurzaming van de landbouwketen en voedselketen met een duurzame innovatieaanpak voor gezond, duurzaam en betaalbaar eten voor iedereen te realiseren. Duurzaamheid is voor de provincie “*de toestand waarbij wordt voldaan aan de behoeftes van zowel de huidige als de behoeftes van de toekomstige generaties*”, als afgeleid van de VN-commissie Brundlandt (1987). Hiervoor is er gekozen voor de volgende doelen, passend bij de ambitie en urgentie:

- ▶ Verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving via verduurzaming door:
 - sluiten van kringlopen van grondstoffen;
 - versterken van regionale voedselketens;
 - versterken biodiversiteit bij normale agrarische bedrijfsvoering door nieuwe verdienmodellen.
- ▶ Versterken van een volhoudbare sterke economische sector door:
 - landbouwsector als sterk economisch cluster op lange termijn in stand houden.

In referentie tot het versterken van de regionale voedselketens verwijst de provincie naar onder meer duurzaamheid en dierenwelzijn. Naast dat er in de lokale agrarische bedrijven moet worden voldaan aan de veranderende eisen en normen in de maatschappij, behoort het bedrijf ook economisch winstgevend te blijven. Versterking van de regionale agrarische sector verkleint uiteindelijk ook de

afstand tussen bodem en bord, aangezien lokale productie van voedsel steeds meer onder druk komt te staan. De provincie faciliteert de maatschappelijk-economische ontwikkeling van de agrarische sector in Zuid-Holland.

Onderhavig initiatief waarbij het bedrijf overschakelt naar het concept Beter Leven 1 ster van de Dierenbescherming draagt bij aan een duurzame landbouw. Met de overschakeling naar het concept blijft het mogelijk om voor de Nederlandse markt te produceren zodat de afstand bodem tot bord zo klein mogelijk blijft.

3.3 GEMEENTELIJK BELEID

3.3.1 Omgevingsvisie 1.0 Alphen aan den Rijn: *Groene Gemeente met Lef!*

De omgevingsvisie van gemeente Alphen aan den Rijn heeft betrekking op de totale fysieke leefomgeving, inclusief stad, kernen, dorpen en het buitengebied. Het is een bundeling van beleidsvisies wat strategisch kijkt naar een toekomstbestendige ontwikkeling van de regio, hier wordt er ingezet op samenhang en integraliteit. De omgevingsvisie beschrijft de ambitie voor groen en wonen, maar ook voor bedrijven, mobiliteit en milieu. Hierbij moet er een juiste balans worden gevonden tussen het toelaten van ruimte voor ontwikkeling, en anderzijds het waarborgen van kwaliteit. Er zijn drie centrale waarden opgesteld, welke het overkoepelende kader voor de omgevingsvisie vormt:

- ▶ Een gemeente van ontmoeten en verbinden;
- ▶ Duurzame en groene gemeente;
- ▶ Vitale woon- en leefomgeving.

Eén van de hoofddoelen die op basis van de centrale waarden zijn opgesteld is het realiseren van een *waardevol buitengebied*. Hierbij moet er worden ingezet op een toekomstige landbouw met ruimte voor natuur en mens. Hier wordt benoemd dat de gemeente de landbouw ziet als “*ons belangrijkste landschappelijke element*” en “*de typerende landschappelijke drager van het Groene Hart*”. Als belangrijkste opgave wordt onder meer benoemd dat innovatie en verduurzaming van de landbouw moet worden gestimuleerd. Uitgaande van de definitie van verduurzaming in de innovatieagenda van de provincie kan er worden beargumenteerd dat onderhavig initiatief aansluit bij deze opgave.

3.3.2 Beleidsnota Dierenwelzijn Alphen aan den Rijn 2020-2030

Gemeente Alphen aan den Rijn was in 2007 één van de eerste Nederlandse gemeenten die expliciet ambities formuleerde op het gebied van dierenwelzijn en een verantwoordelijke wethouder en een speciaal aangewezen ambtenaar voor dit onderwerp aanwees. Het beleid is tot stand gekomen tegen de achtergrond dat Nederlanders dierenwelzijn steeds belangrijker zijn gaan vinden, en het merendeel van mening is dat mensen in het algemeen de plicht hebben om goed te doen voor dieren. Dit is onder meer naar voren gekomen in het publieksonderzoek van de Raad voor Dieraangelegenheden.

Regelgeving en handhaving op het gebied van dierenwelzijn is vooral een bevoegdheid van de Rijksoverheid en instanties als de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming (LID), de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) en de (dieren)politie. Gemeenten hebben echter geen bevoegdheid om in de APV aanvullende regels op het gebied van dierenwelzijn op te stellen,

maar kan een belangrijke rol spelen in het faciliteren, voorlichten en bewustmaken van ondernemingen en burgers.

Met betrekking tot landbouw zet de gemeente in op het realiseren van schuilstallen en kwalitatief goede beschutting van landbouwhuisdieren, bijvoorbeeld op kinderboerderijen. Gezien de ontwikkeling een pluimveestal van relatief grote schaal betreft is dit niet één op één te vertalen, maar er kan aansluiting gevonden worden op het belang van een goede beschutting van de dieren. Bij onderhavig initiatief wordt er inpandig een overdekte uitloop gerealiseerd, in dit geval wordt de uitloop geïntegreerd in het gebouw waardoor er geen overdekte uitloop tegenaan hoeft te worden gebouwd. De beoogde ontwikkeling draagt bij aan een verbetering van dierenwelzijn in het landelijk gebied.

4 OMGEVINGSASPECTEN

4.1 ARCHEOLOGIE EN CULTUURHISTORIE

4.1.1 Archeologie

Verdrag van Malta (Valetta)

In 1992 ondertekenden de Europese cultuurministers op het eiland Malta het Europees Verdrag inzake de bescherming van het Archeologische Erfgoed. Dit Verdrag van Malta heeft tot doel om het Europees archeologische erfgoed te beschermen als bron van het Europees gemeenschappelijk geheugen en als middel voor geschiedkundige en wetenschappelijke studie. Bescherming wordt nodig geacht omdat het archeologisch erfgoed ernstig met aantasting wordt bedreigd door het toenemend aantal grote ruimtelijke-orderingsprojecten, risico's van natuurlijke aard, clandestiene of onwetenschappelijke opgravingen en onvoldoende besef onder het publiek.

In het verdrag is vastgelegd dat bescherming van het archeologisch erfgoed tot uitdrukking moet komen in beleid inzake stedenbouw en landinrichting en culturele ontwikkeling. De verantwoordelijkheid hiervoor zou volgens de Raad van Europa bij alle Europese landen moeten liggen. Door het Verdrag van Malta te ondertekenen en niet in de laatste plaats te ratificeren, heeft Nederland zich sinds 1998 verplicht een aantal wettelijke en feitelijke voorzieningen te treffen om het archeologisch erfgoed te beschermen. Nederland heeft dit langs vier sporen gedaan:

- ▶ Behoud en bescherming van het archeologisch erfgoed op de plek waar het in de bodem ligt (in situ). Als behoud niet mogelijk is moet de mogelijkheid er zijn om de archeologische waarden op te graven;
- ▶ Het tijdig betrekken van het archeologisch erfgoed in het ruimtelijke ontwikkelingsproces. Hiertoe behoren het tijdig uitvoeren van onderzoek, het ontzien van archeologische vindplaatsen en het ontwerpen van archeologievriendelijke bouw- en funderingstechnieken;
- ▶ De verstoorder betaalt. De noodzakelijke archeologische (voor)onderzoeken worden betaald door de initiatiefnemer van (bouw)werkzaamheden;
- ▶ Gemeenten en provincies krijgen een belangrijke rol in het proces van en besluitvorming rond archeologisch erfgoed in hun ruimtelijke plannen en vergunningen.

Erfgoedwet

Met de Erfgoedwet (inwerkingtreding per 1 juli 2016) beschermt de overheid het cultureel erfgoed in Nederland. Elk type cultureel erfgoed heeft eigen werkwijzen en beschermingsmaatregelen. Maar de wetgeving in Nederland hiervoor was versnipperd. Ook moest een aantal regels worden vernieuwd. In de Erfgoedwet zijn bestaande wetten, waaronder de Monumentenwet 1988, en regelingen gebundeld. Ook staan er regels om belangrijk cultureel erfgoed beter te beschermen en te behouden.

De specifieke regels voor archeologie staan beschreven in de Erfgoedwet. Een belangrijke wijziging ten opzichte van de Monumentenwet 1988 is de vervanging van de opgravingsvergunning door een opgravingscertificaat. De archeologische sector zorgt zelf voor boring van de certificering (privaatrechtelijk). De Erfgoedinspectie ziet vanuit de Rijksoverheid toe op het nieuwe stelsel binnen de archeologische monumentenzorg (publieksrechtelijk).

Gemeenten hebben een belangrijke rol in het archeologische stelsel. In bestemmingsplannen houden ze rekening met aanwezige en te verwachten archeologische waarden. Dit blijft in stand, maar wordt vanuit de Wet Ruimtelijke Ordening (Wro) overgeheveld naar de nieuwe Omgevingswet. Alle onderdelen rond de omgang met cultureel erfgoed in de fysieke leefomgeving komen daarin terecht. De vuistregel voor de verdeling tussen de Erfgoedwet en de nieuwe Omgevingswet is:

- ▶ Het certificeringsstelsel en de aanwijzing van archeologische rijksmonumenten in de Erfgoedwet.
- ▶ De omgang met archeologie in de fysieke leefomgeving in de Omgevingswet.

Onderdelen van de Monumentenwet 1988 die per 1 januari 2024 naar de Omgevingswet over gaan, blijven van kracht tot die wet in werking treedt. Ze zijn opgenomen in het Overgangsrecht in de Erfgoedwet.

Provinciaal beleid

Archeologisch gezien is de provincie Zuid-Holland een uniek gebied, vanwege de natte bodem waarin organisch materiaal zoals hout, leer en textiel uitstekend bewaard blijven. De Zuid-Hollandse archeologie beslaat het gehele tijdvak van de Oude Steentijd tot resten uit de Tweede Wereldoorlog. De meeste archeologische vindplaatsen stammen echter uit de Romeinse tijd en de Middeleeuwen.

In principe proberen provincies en gemeenten ingrijpende bodemverstoring zo veel mogelijk te voorkomen, maar in sommige gevallen kan het niet anders. In die gevallen wordt de vindplaats opgegraven en worden de resultaten van de opgraving gepubliceerd en de vondsten in het Provinciaal Depot voor Bodemvondsten geborgen. Het depot leent deze vondsten en documentatie uit aan musea en andere culturele instellingen, dit kan voor wetenschappelijk onderzoek zijn maar kan bijvoorbeeld ook een educatieve functie bekleden.

De Provinciale Onderzoeksagenda Archeologie (POA) is primair geschreven als leidraad voor alle archeologen van bedrijven en gemeenten die in opdracht van de Provincie Zuid-Holland werken en onderzoek doen binnen de grenzen van de provincie. De POA geeft een actueel overzicht van de stand van kennis op dit moment en van de thema's en vragen die door de provincie van belang geacht worden. De volgende vijf thema's zijn volgens de provincie van provinciaal belang:

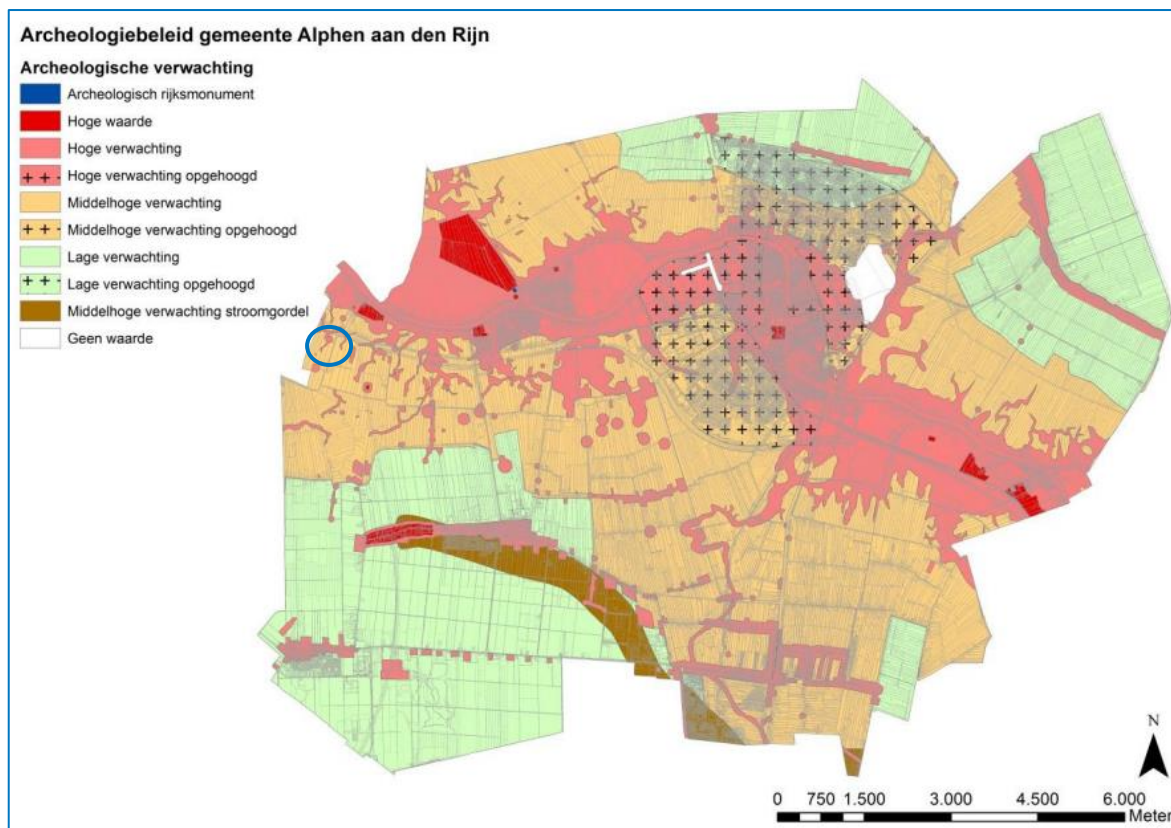
- ▶ Strijd tegen het water;
- ▶ Overgangsfasen in de bewoningsgeschiedenis;
- ▶ Leven en wonen rond de Limes;
- ▶ Holland, ontstaan en vorming van het graafschap;
- ▶ Stad en platteland in de vroegmoderne tijd.

De POA vervult primair een richtinggevende rol en geeft geen juridisch houdbare regels of richtlijnen.

Gemeentelijk beleid

De gemeente Alphen aan den Rijn heeft op 28 maart 2019 het Parapluplan Archeologie opgesteld. Zoals in de bovenstaande alinea's is benoemd, is Zuid-Holland archeologisch gezien een zeer relevant gebied en kunnen vondsten goed in de grond bewaard blijven. Mede hierdoor heeft de gemeente Alphen aan den Rijn een archeologische waarden- en beleidskaart laten opstellen met omliggende gemeenten – hier zijn het beleid en de visies van de gemeenten samengevoegd tot één samenhangend beeld en beleid. Op de beleidskaart wordt aangegeven in welke mate met

archeologie in de ruimtelijke ordening rekening gehouden moet worden, deze kaart wordt vervolgens gebruikt om in bestemmingsplannen een dubbelbestemming Waarde Archeologie op te nemen. Voor de Burmadeweg 6 geldt de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie 3 en 4', niet gelegen in opgehoogd gebied, zoals af te lezen is uit onderstaande figuur 4-1. De regels hiervoor zijn opgenomen in het parapluplan.

Figuur 4-1: voorgestelde beleidskaart archeologie (bron: Omgevingsdienst Midden-Holland)

Zoals benoemd ligt het plangebied binnen het veenweidegebied, dit is in principe een laaggelegen komgebied dat dooraderd is door smalle (crevasse)geulen. Historisch gezien had dit gebied een lage dichtheid van bewoning, wat maakt dat de vindplaatsen naar verwachting gering en van gelimiteerde omvang zijn.

Aangezien het gebied toch potentie heeft voor archeologische sporen is het gebied toch bestemd met een middelhoge verwachtingswaarde, hiervoor geldt een onderzoek plicht bij een plangebied groter dan 1.000 m² en ingrepen dieper dan 0,3 meter onder het maaiveld. Aangezien onderhavig plan hieraan voldoet is archeologisch onderzoek verricht. Dit onderzoek bestond uit een Bureauonderzoek en Boeronderzoek. Op 25 oktober 2022 een archeologisch onderzoeksrapport uitgebracht, deze is bijgevoegd in bijlage 5. Op basis van het bureauonderzoek en boeronderzoek luidt het advies:

“Bureau voor Archeologie adviseert het plangebied vrij te geven voor de voorgenomen ontwikkeling.

Dit onderzoek is met grote zorgvuldigheid uitgevoerd. Het is echter nooit uit te sluiten dat bij de graafwerkzaamheden toch archeologische resten worden aangetroffen op plaatsen en dieptes waar die niet worden verwacht. Eventuele archeologische resten is men verplicht te melden bij de Minister van OCW in overeenstemming met de Erfgoedwet. In dit geval wordt aangeraden om contact op te nemen met de gemeente Alphen aan den Rijn.”

4.1.2 Cultuurhistorie

Met ingang van 1 januari 2012 is het gewijzigde Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in werking getreden. Het voorstel tot wijziging is een uitvloeisel van de Beleidsbrief Modernisering Monumentenzorg (MoMo) uit 2009. Op basis van artikel 3.1.6, vijfde lid, onderdeel a van het Bro moeten naast de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten ook cultuurhistorische waarden worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen (alsmede ruimtelijke onderbouwingen). Onderstaande figuur 4-2 geeft de ligging van het plangebied weer in *kaart 15: Cultureel erfgoed* van de provinciale verordening. Uit deze kaart blijkt dat in de nabije omgeving sprake is van molen-, erfgoed- en kasteelbiotopen (resp. oranje, groen en zwart in de kaart), en dat het plangebied zelf niet is bestemd met een specifieke gebiedsbegrenzing.

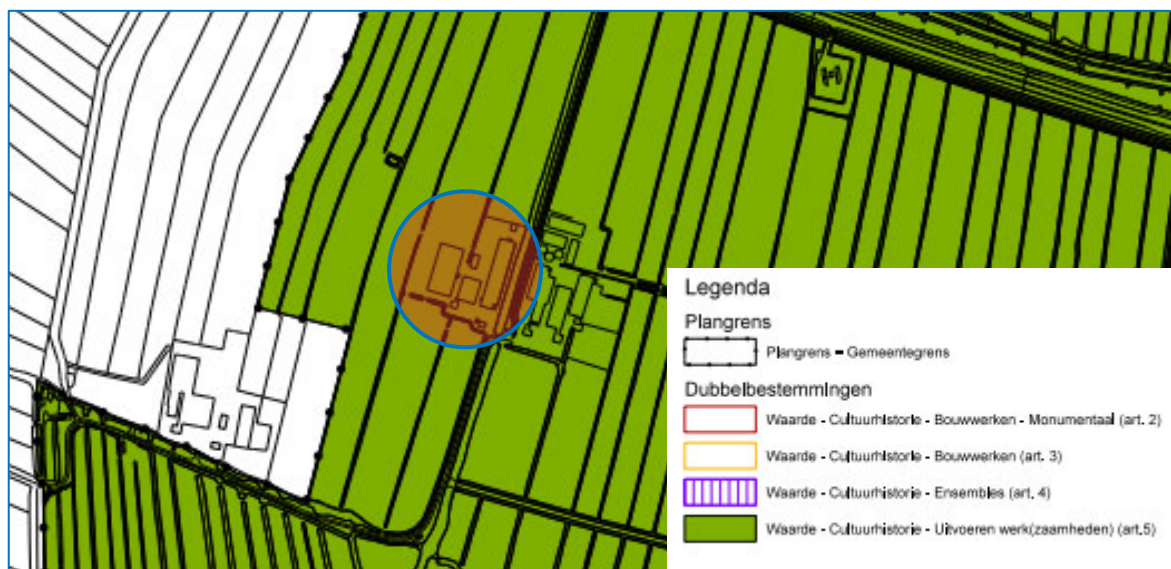

Figuur 4-2: cultureel erfgoed rondom het plangebied (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

Beheersverordening Cultuurhistorie

Zoals benoemd in de vorige paragraaf zijn er in de omgeving veel vondsten uit de Romeinse Tijd en de Middeleeuwen, maar zijn er ook restanten uit de jongere geschiedenis aanwezig. Naast de archeologische relevantie hiervan is dit ook indicatief voor de cultuurhistorische relevantie van het oude Graafschap Holland, waar het plangebied binnenvalt. Een deel van het erfgoed is bekend en beschermd. Naast de 169 rijksmonumenten heeft de gemeente Alphen aan den Rijn circa 100 gemeentelijke monumenten. Dit betreffen vooral gebouwde objecten, zoals huizen, bruggen en kerken.

Echter is nog niet al het erfgoed in de regio inzichtelijk, hierom heeft de gemeenteraad in de Beleidsbrief Erfgoed aangegeven dat al het erfgoed binnen de gemeente op een eenduidige wijze wordt benaderd. De beheersverordening cultuurhistorie geeft de gebiedsaanduidingen binnen de gemeente weer, zoals op onderstaande figuur 4-3 is af te lezen ligt het plangebied binnen de dubbelbestemming 'Waarde – Cultuurhistorie – Uitvoeren werk(zaamheden) (art. 5)'. Deze gronden zijn mede bestemd voor het behouden, versterken en beschermen van de specifieke waarden van de cultuurhistorische waardevolle objecten met een zeer hoge, hoge of gemiddelde cultuurhistorische waardering.

Figuur 4-3: Cultuurhistorische dubbelbestemmingen (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

Binnen de cultuurhistorische waardenkaart van gemeente Alphen aan den Rijn is het plangebied bestemd als een *middeleeuwse agrarische veenontginning uit periode <1399*, met de benaming *Oude Groenendijkse en Barrepolder*. Op de aspecten gaafheid, zeldzaamheid en bijzonderheid scoort dit gebied een gemiddelde waarde van 3.00, wat verwijst naar een gemiddelde waardering van cultuurhistorische elementen. Hiernaast scoort het gebied op het vlak van oorlog en defensie een gemiddelde waarde van 3.67, wat valt onder een hoge waarde. Binnen de categorie Oorlog en defensie valt de locatie binnen de subcategorie *Tachtigjarige Oorlog* en het type *inundatiegebied Leids Ontzet* uit het jaar 1574.

Binnen het landschap Oude Groenendijkse en Barrepolder is blijkens de kaart *Waterstaat* (ID 202171) de cultuurhistorisch waardevolle Hoogeveense Vaart gelegen, de vaart kent een gemiddelde waardering van 4,0 en scoort hoog op de indicatoren *gaafheid* en *ensemblewaarde*. Deze vaart is gegraven voor 1832 en vormt historisch gezien een vaarroute vanaf de veenontginningen van Hoogeveen.

Verder is het gebied rondom de vaart in de kaart *Waterstaat* (ID 203019) geïdentificeerd als een waardevolle molenboezem, toegewezen aan de kern Benthuisen. De boezem haalt een maximale waarderingsscore op *gaafheid*, *kenmerkendheid*, en *ensemblewaarde* en kent een relatief hoge gemiddelde waardering van 4,3. Het betreft een gave molenboezem van de Benthorner en

Benthuizer Noord- en Zuidpolder – qua (historische) functie betreft het een boezem waarop de molens van een enkele polder uitslaan.

Zoals in een eerder stadium benoemd is, mogen de cultuurhistorische waarden van cultuurhistorisch waardevolle objecten in dit gebied niet onevenredig worden aangetast. Behoud en versterking hiervan wordt bestuurlijk geborgd door voorwaarden te verbinden aan het verlenen van een omgevingsvergunning. De cultuurhistorische waarden moeten behouden blijven en behoren niet direct of indirect te worden aangetast door het uitvoeren van de werken of werkzaamheden, verder mogen de mogelijkheden van het herstel van deze waarden niet worden verkleind. De relevante cultuurhistorisch waardevolle objecten die voor onderhavig plan relevant zijn, zijn:

- ▶ de landschappelijke verkavelingen en patronen;
- ▶ waterstaatkundige structuren, elementen en objecten;
- ▶ infrastructurele elementen, patronen en objecten;
- ▶ het opgaand groen.

Ten behoeve van de beoogde ontwikkeling wordt 140 meter sloot gedempt, dit betreft een beperkte aanpassing van het verkavelingspatroon. Relatief tot de algehele omvang van de verkavelingsstructuur is de ingreep zeer miniem en zal in het landschap niet zichtbaar zijn, aangezien het grootste deel van de te dempen sloot (80 meter) ingebed ligt tussen de bestaande bedrijfsbebouwing. De gedempte sloot wordt, conform het waterschapbeleid volledig gecompenseerd, zie paragraaf 4.10.

De waterstaatkundige elementen, meer in het bijzonder de ‘Hoogeveense Vaart’ en de Molenboezem’ worden met onderhavig initiatief niet onevenredig geschaad. Door de aanplant van een bomerij langs de vaart, zie landschappelijke inpassing paragraaf 2.3, wordt de ruimtelijke kwaliteit van het landschap versterkt.

De punten met betrekking tot infrastructuur en groen worden geborgd in de landschappelijke inpassing van het plan. De infrastructurele toevoegingen zullen worden gecompenseerd door groene aanplanting rondom het plangebied, de soorten zullen dan ook aansluiten bij de inheemse flora. Hierdoor worden de nieuwe bedrijfsgebouwen visueel ingedekt, met een meerwaarde voor het opgaand groen. Verder betreft de ontwikkeling een toevoeging van bebouwing op redelijke afstand van de waterstaat. Gezien de aard en omvang van het plan, daarmee ook de beoogde compensatie op het gebied van water zoals besproken bij de landschappelijke inpassing, werkt onderhavig plan niet beperkend voor de waterstaat.

Op basis van de bovenstaande overwegingen kan er worden geconcludeerd dat er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de cultuurhistorisch waardevolle objecten.

4.2 (AGRARISCHE) BEDRIJVEN EN MILIEUZONERING

4.2.1 VNG-richtafstanden

Het milieubeleid en de daarop gebaseerde regelgeving spelen een belangrijke rol bij het ruimtelijk ordeningsbeleid. Beide beleidsterreinen richten zich op de bescherming van de kwaliteit van de (leef)omgeving. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering wordt verstaan: het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of

inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast.

De milieuzonering heeft twee doelen:

- ▶ het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- ▶ het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand.

De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De richtafstanden van de lijst gelden ten opzichte van het omgevingstype ‘rustige woonwijk’ dan wel ‘gemengd gebied’. In dit geval is sprake van een relatief rustige ligging in het buitengebied met weinig verstoring, ondanks dat de locatie dichtbij Leiden en Den Haag is gelegen. Uitgegaan kan worden van het omgevingstype ‘rustige woonwijk’. In de directe omgeving zijn primair agrarische locaties gelegen.

De planlocatie aan de Burmadeweg 6 heeft meerdere functies binnen het agrarisch bedrijf, namelijk het fokken en houden van rundvee (SBI 0141, 0142), het fokken en houden van overige graasdieren (SBI 0145) en het fokken en houden van pluimvee (SBI 0146). In het geval van verscheidene functies binnen één bedrijf wordt er uitgegaan van de strengst geldende normeringen – in dit geval geldt dit voor SBI 0146: het fokken en houden van varkens. Voor de hoofdactiviteit gelden er per aspect de volgende richtafstanden:

De planlocatie aan de Burmadeweg 6 is een gemengd veehouderijbedrijf met rundvee, pluimvee en schapen pluimveehouderij, hier kan er worden uitgegaan van de SBI-code 0147 nummer 2 behorend bij opfokkippen en mestkuikens. Hiervoor zijn de volgende richtafstanden bepaald:

- ▶ Geur: 200 m
- ▶ Stof: 30 m
- ▶ Geluid: 50 m
- ▶ Gevaar: 0 m

De dichtstbijzijnde woning is gelegen aan de Burmadeweg 10, dit gevel van de woning ligt op een afstand van 50 meter van het plangebied. Op basis van de VNG-normen wordt er dus niet voldaan aan de norm voor geur, aan de normen geluidhinder, stof en gevaar wordt wel voldaan. In de onderstaande paragraaf 4.3 wordt geur nader beargumenteerd om aan te tonen dat er sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Stofhinder wordt onder paragraaf 4.4 verder onderzocht, gezien dit een relatie heeft met het aspect gezondheid en dit in het bestemmingsplan dient opgenomen te worden.

4.3 GEUR

Aangezien op basis van de milieuzonering niet bij voorbaat het woon-en-leefklimaat van omwonenden kan worden beoordeeld als goed in het kader van geurhinder, zal in deze paragraaf worden ingegaan op de effecten van de bedrijfsontwikkeling ten aanzien van geur. Bij het beoordelen van het aspect geur is de volgende vraag van belang: Blijft de voorgrond geurbelasting op de omliggende geurgevoelige objecten onder de norm en wordt voldaan aan de vaste afstanden?

Deze vraag wordt beantwoord in deze paragraaf. Eerst is enkele verduidelijking over de onderzoeksmethode en verduidelijking van het belangrijke begrip voorgrondbelasting benodigd. De voorgrondbelasting betreft de geurbelasting vanuit de locatie op de omliggende gevoelige objecten (individuele toetsing). De berekeningen zijn gemaakt met het wettelijke verplichte rekenprogramma V-stacks voor de voorgrondbelasting. In navolgende paragrafen worden de uitkomsten van de berekeningen besproken. Alvorens de onderzoeken worden besproken zal eerst het beleidskader worden beschreven.

4.3.1 Beleidskader geur

Het waarnemen en waarderen van geur verschilt per persoon. Naast het feit dat mensen het kunnen ervaren als hinderlijk, kan het waarnemen van een onaangename geur samenhangen met klachten zoals depressie, verminderde kwaliteit van leven en moeheid (Op den Kamp, 2006). De hinder gaat dan vergezeld met stress gerelateerde lichamelijke gezondheidseffecten. Er is geen eenduidige relatie bekend tussen de hoogte van de geurbelasting en de mate van klachten die ontstaan. Ook kan een onaangename geur veroorzaken dat mensen niet graag thuis zijn of naar buiten willen gaan (Op den Kamp, 2006). Voor de mate van geurhinder geeft de Wet geurhinder en veehouderij geen waarden of bandbreedten. Wel zijn er wettelijke geurnormen waaraan men zich moet houden.

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het beoordelingskader voor geurhinder vanuit dierenverblijven op een veehouderij veehouderijen. Deze wet (artikel 3) geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij, waar dieren met een geuremissiefactor (zoals varkens) worden gehouden, mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). Voor de geurbelasting op geurgevoelige objecten gelden wettelijke geurnormen. Voor buiten een concentratiegebied geldt een maximale geurbelasting van 2,0 odour units per kubieke meter lucht (ouE/m^3) binnen de bebouwde kom en een norm van 8,0 ouE/m^3 buiten de bebouwde kom.

Ook geeft deze wet (artikel 4) minimale afstanden tussen het emissiepunt van dierenverblijven, bij een veehouderij waar dieren zonder een geuremissiefactor (zoals melkrundvee) worden gehouden, en de een geurgevoelig object. Daarnaast zijn in artikel 5 minimale afstanden opgenomen tussen de

gevel van een dierenverblijf en de gevel van een geurgevoelig object. Op grond van artikel 6 kan de gemeente een eigen geurverordening opstellen waarin andere geurnormen of vaste afstanden in kunnen worden opgenomen

[Verordening geurhinder en veehouderij 2015 Alphen aan den Rijn](#)

De Verordening geurhinder en veehouderij is door de gemeenteraad van Alphen aan den Rijn vastgesteld op 10 december 2015. In deze verordening gelden regels boven op de nationaal vastgestelde richtafstanden en regels. Artikel 4 van deze verordening heeft betrekking op de afstanden buiten de bebouwde kom en heeft hierin deelgebieden gedefinieerd, het plangebied bevindt zich hier binnen het gebied '*Polders ten zuiden van Hazerswoude-Rijndijk*'. Op basis van artikel 6, lid 3, sub b en in afwijking van artikel 4, lid 1 sub b van de Wgv bedraagt in het deelgebied van de planlocatie de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object ten minste 25 meter.

[4.3.1 Toetsing](#)

In deze sub paragraaf wordt de bedrijfsontwikkeling aan de Burmadeweg 6 getoetst, hierbij wordt eerst getoetst aan de afstandsnormen voor vaste afstanden en vervolgens aan de voorgrondbelasting.

[Toets vaste afstanden gevel-gevel \(artikel 5 Wgv\)](#)

De wettelijke normen voor de te hanteren minimale afstand tussen geurgevoelige objecten en dierverblijven bedragen 50 meter binnen de bebouwde kom en 25 meter buiten de bebouwde kom. De meest dichtstbijzijnde gevel van een woning van derden (Burmaweg 10) is gelegen op een afstand van ca. 56 meter vanaf de gevel van het dichtstbijzijnde (meest westelijke) dierenverblijf. Aan de minimale gevel-tot-gevel afstand wordt derhalve ruimschoots voldaan.

Figuur 4-4 Gevel-gevel afstand

Toets vaste afstanden dieren zonder geuremissiefactor (artikel 4 Wgv)

De wettelijke normen voor de te hanteren minimale afstand tussen geurgevoelige objecten en diervverblijven bedragen 100 meter binnen de bebouwde kom en 50 meter buiten de bebouwde kom. Op basis van de lokale geurverordening is de afstand van 50 meter verkleind naar 25 meter. Hierbij dient de afstand gemeten te worden tussen het dichtstbijzijnde emissiepunt en de dichtstbijzijnde gevel.

In de beoogde situatie worden er in twee oostelijke gebouwen in figuur 4-3 melkkoeien en jongvee gehouden, dit zijn dieren zonder geuremissiefactor. Het meest westelijke dierenverblijf is op een afstand van 56 meter is gesitueerd ten opzichte van de dichtstbijzijnde gevel van een geurgevoelig object. Derhalve voldoen de twee oostelijke dierenverblijven ruimschoots aan de minimale afstandseis van 25 meter.

Toets voorgrondbelasting dieren met geuremissiefactor (artikel 4 Wgv)

De voorgrondbelasting betekent de bijdrage van de veehouderij aan de Burmadeweg 6 voor dieren met een geuremissiefactor, zoals pluimvee, op de omliggende woningen. Hier wordt er getoetst hoeveel geur er in de toekomstige situatie, uitgedrukt in Odeur units, zal worden verspreid en wat dit betekent voor het woon- en leefklimaat van omwonenden.

In de vergunde en de beoogde situaties zit er geen verschil tussen de Europese odour units per seconde (ouE/s). Doordat de dieren aantallen gelijk blijven, blijft de geuremissie van het bedrijf 18.132 ouE/s. In bijlage 6 is de diertabel opgenomen.

Met het rekenprogramma V-Stacks Vergunningen kan de verspreiding van geur vanuit een veehouderijbedrijf worden berekend. Het rekenresultaat is de geurbelasting op in de omgeving gelegen geurgevoelige objecten. Vervolgens toetst het programma of de berekende geurbelasting voldoet aan de norm die van toepassing is. Deze norm moet vooraf worden ingevoerd. Om de geurbelasting te berekenen worden gegevens ingevoerd over het bedrijf (bronnen) en de omliggende geurgevoelige objecten (receptoren). Het programma houdt rekening met de meteorologische gegevens van een heel jaar en met de ruwheid van de omgeving. In bijlage 7 zijn de invoergegevens opgenomen. In bijlage 8 is de berekening opgenomen.

Op basis van de systematiek van de Wet geurhinder en veehouderij worden omliggende bedrijfswoningen bij veehouderij niet meegenomen in de geurberekeningen van de voorgrond geurhinder afkomstig van een naastgelegen agrarisch bedrijf. In dit geval is de woning Vierheemsekinderenweg 7 dus de bepalende woning voor de voorgrondbelasting. Uit de resultaten blijkt dat de voorgenomen activiteit aan de normen uit de geurverordening voldoet, zie navolgende tabel 1.

Geurgevoelig object	Geurnorm	Geurbelasting
Vierh. Kinderenweg 7	8.0	0.2
Vierh. Kinderenweg 9	8.0	0.2
Langelandsepad 5	8.0	0.1
Dorpsstraat 263	2.0	0.1
Vierh. Kinderenweg 42	8.0	0.4
Groenestein 26	2.0	0.4
Westeinde 11	2.0	0.1
Noordbuurtseweg 15	2.0	0.1

Tabel 1: Resultaten achtergrondbelasting (bron: bijlage 8)

4.3.1 Conclusie

Met de voorgenomen ontwikkelingen wordt ruimschoots voldaan aan de geurnormen en minimale vereiste afstanden. Derhalve is sprake van een goed woon- en leefklimaat voor het aspect geur. Ook worden de onderlinge afstanden tussen de verschillende agrariërs niet verkleind tot binnen de wettelijke minimale afstanden waardoor de gewenste ontwikkelingen geen negatief effect hebben op de bedrijfsvoering van de omliggende agrariërs. De omliggende agrariërs worden niet in hun belangen geschaad.

4.4 LUCHTKWALITEIT

4.4.1 Beleidskader en fijnstofberekening

In de Wet Luchtkwaliteit 2007 worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de lucht. Het plan mag geen nadelige gevolgen hebben voor de luchtkwaliteit in de planomgeving. Er moet sprake blijven van een goed woon- en leefklimaat. Volgens de wettelijke normen is dit het geval als de achtergrondconcentratie fijnstof de norm van $40,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$ niet overschrijdt, waarbij het aantal overschrijdingsdagen niet meer mag bedragen dan 35 per jaar. In de gewenste situatie daalt de fijnstofemissie van 1218,75 kg/jr naar 1041,43 kg/jr, dit is een daling van 177,32 kg/jr. Voor de gewenste situatie is een berekening opgesteld en in bijlage 9 zijn de uitkomsten van de berekening opgenomen. In tabel 2 zijn de uitkomsten van de berekeningen opgenomen zoals deze zijn uitgevoerd met het rekenprogramma Isl3-a.

Te beschermen object	RD X Coord.	RD Y Coord.	Concentratie	Overschrijding
Naam:	[m]	[m]	[microgram/m³]	[dagen]
Vierh. kinderenweg 7	99 260	459 026	16.71	6.0
Vierh. kinderenweg 9	99 246	459 012	16.71	6.0
Langelandsepad 5	97 532	457 917	16.32	6.0
Dorpsstraat 263	99 606	456 842	16.63	6.0
Vierh kinderenweg 42	98 403	459 327	16.68	6.0
Groenestein 26	98 041	460 760	16.79	6.0
Westeinde 11	99 191	456 854	16.63	6.0
Noordbuurtseweg 15	94 113	459 864	16.77	6.0

Tabel 2: resultaten fijnstofberekeningen

4.4.2 Conclusie

Uit bovenstaande tabel blijkt dat ruimschoots wordt voldaan aan de norm van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Ook het aantal overschrijdingsdagen ligt met circa 6 ruimschoots onder de norm van 35 dagen per jaar. Met de voorgenomen ontwikkeling is sprake van een goed woon- en leefklimaat in de directe omgeving. Aangezien de fijnstofemissie daalt is er sprake van een verbetering van de volksgezondheid in de omgeving.

4.5 VERKEER, PARKEREN EN INFRASTRUCTUUR

Het parkeren van alle (bedrijfs)voertuigen vindt op het eigen perceel plaats, ook. Ten behoeve van het nieuwe dierverblijf en de werktuigenberging zullen er geen additionele parkeergelegenheden nodig zijn – werktuigen zouden in dit geval compleet inpandig kunnen worden gestald, wat belemmering van de verkeerssituatie op het terrein ten goede komt.

In de huidige situatie is er sprake van diverse bedrijfsmatige verkeersbewegingen. Ten opzichte van de vergunde situatie neemt het aantal verkeersbewegingen in principe niet toe, aangezien enkel het oppervlak van het dierverblijf groter wordt, en niet de dieraantallen. Er zal derhalve in dezelfde mate sprake zijn van aan- en afvoer van dieren, voer, mest, ondersteunende middelen e.d.

Aan de zuidzijde van het bedrijf is een in- en uitrit gelegen, deze wordt gedeeld met de paardenhouderij aan de Burmadeweg 6 en loopt uit op het Groenendijksepad. Richting het noorden,

ten hoogte van de in- en uitrit, verandert het Groenendijksepad in een smaller fietspad, welke uiteindelijk met een tunnel onder de N11 doorloopt in de richting van Groenendijk en de buitenwijken van Leiden.

Het Groenendijksepad is een aftakking van een knooppunt met een andere inrit, de Burmadeweg en het Zwetslootpad. Bij het binnenrijden wordt er middels verkeersborden aangegeven dat dit een doodlopende weg is en naast twee andere agrarische bedrijven bevindt zich niks aan de weg. De weg staat in de praktijk primair in dienst van de drie aangelegen agrarische bedrijven.

4.6 BODEMKWALITEIT

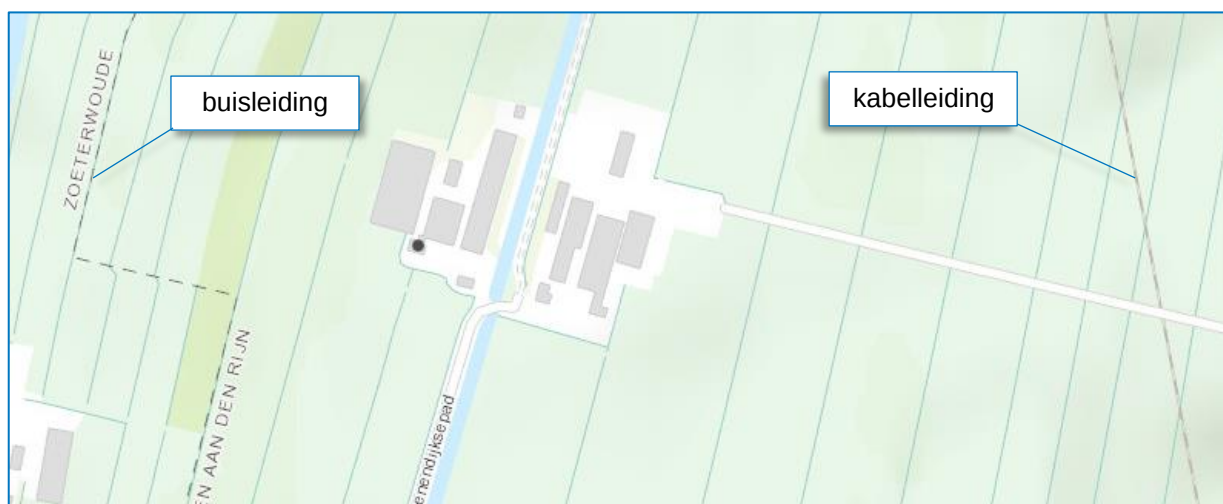
Zoals eerder benoemd ligt het plangebied binnen het zuidelijk veengebied. Het veengebied is in principe een laaggelegen komgebied dat dooraderd is door smalle (crevasse)geulen. Bodemkundig wordt dit type bodem gekenmerkt door zware kleibodems. Vanaf de 9^e eeuw is men begonnen met het ontginnen van het veenweidelandschap, primair voor landbouwdoeleinden maar anderzijds stond de veenwinning ook in dienste van turfbereiding. De gewonnen turf werd via een stelsel van eigen gegraven vaarten en de Oude Rijn naar de steden gevoerd.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Voor de gewenste nieuwbouw is dit niet het geval. Het uitvoeren van een bodemonderzoek voor het realiseren van een nieuw dierverblijf en een werktuigenberging is niet noodzakelijk.

Het plan voorziet in realisatie van een nieuw dierverblijf en een werktuigenberging. De grond waarop de nieuwbouw plaatsvindt, heeft reeds een agrarische bestemming en wordt al langdurig landbouwkundig gebruikt. Er kan derhalve gesteld worden dat deze grond niet verontreinigd is. Hier wordt dan ook geconcludeerd dat het aspect 'bodem' geen belemmering is voor de gewenste plannen.

4.7 KABELS EN LEIDINGEN

Bij ruimtelijke ingrepen moet rekening gehouden worden met kabels en leidingen. Planologisch relevant zijn hoogspanningskabels en buisleidingen, die risico's met zich meebrengen voor mens en/of leefomgeving wanneer deze leidingen beschadigd raken. De meest dichtstbijzijnde buisleiding is gelegen op een afstand van ca. 435 meter in het westen van het bedrijf, verder ligt aan de oostzijde van het bedrijf een kabelleiding op een afstand van ca. 600 meter. Deze afstanden zijn zodanige groot dat er planologisch gezien geen beperkingen worden opgelegd door de aanwezigheid van kabels en leidingen. Dit aspect vormt derhalve geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van dit plan.

Figuur 4-5: ligging kabels en leidingen (bron: Stedin.net)

4.8 EXTERNE VEILIGHEID

Externe veiligheid is een beleidsveld dat is gericht op het beheersen van risico's die ontstaan voor de omgeving bij de productie, de opslag, de verlading, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen. Bij nieuwe ontwikkelingen moet worden voldaan aan strikte risicogrenzen. Een en ander brengt met zich mee dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan wet- en regelgeving op het gebied van externe veiligheid. Concreet gaat het om risicovolle bedrijven, vervoer gevaarlijke stoffen per weg, spoor en water en transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen. Op de diverse aspecten van externe veiligheid is afzonderlijke wetgeving van toepassing.

Ten aanzien van externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt in:

1. Plaatsgebonden risico (PR):

Dit is een maat voor de kans dat iemand dodelijk getroffen kan worden door een calamiteit met een gevaarlijke stof. De gestelde norm is een ten minste in acht te nemen grenswaarde (PR 10-6/jr) die niet mag worden overschreden ten aanzien van kwetsbare objecten, alsmede een zoveel mogelijk te bereiken richtwaarde (PR 10-6/jr) ten aanzien van beperkt kwetsbare objecten.

2. Groepsrisico (GR):

Dit is een maat voor de kans dat een grotere groep tegelijkertijd dodelijk getroffen kan worden door een calamiteit met gevaarlijke stoffen. De gestelde norm is een oriënterende waarde waarvan gemotiveerd mag worden afgeweken. Het groepsrisico moet verantwoord worden voor het gebied waarbinnen zich de gevolgen van een incident met gevaarlijke stoffen voordoen.

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's en effecten van calamiteiten, alsmede het bevorderen van de veiligheid van personen in de omgeving van activiteiten (bedrijven en transport) met gevaarlijke stoffen. Dat gebeurt door te voorkomen dat te dicht bij gevoelige bestemmingen activiteiten met gevaarlijke stoffen plaatsvinden, door de zelfredzaamheid te bevorderen en door de calamiteitenbestrijding te optimaliseren.

Voor risicovolle bedrijven gelden onder meer:

- ▶ het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- ▶ de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi);

- ▶ het Registratiebesluit externe veiligheid;
- ▶ het Besluit risico's Zware Ongevallen 2015 (Brzo 2015);
- ▶ het Vuurwerkbesluit.

Voor vervoer van gevaarlijke stoffen geldt de 'Wet Basisnet vervoer gevaarlijke stoffen' (Wet Basisnet). Dat vervoer gaat over water, spoor, wegen of door de lucht. De regels van het Basisnet voor ruimtelijke ordening zijn vastgelegd in:

- ▶ het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- ▶ de Regeling basisnet;
- ▶ de (aanpassing) Regeling Bouwbesluit (veiligheidszone en plasbrandaandachtsgebied).

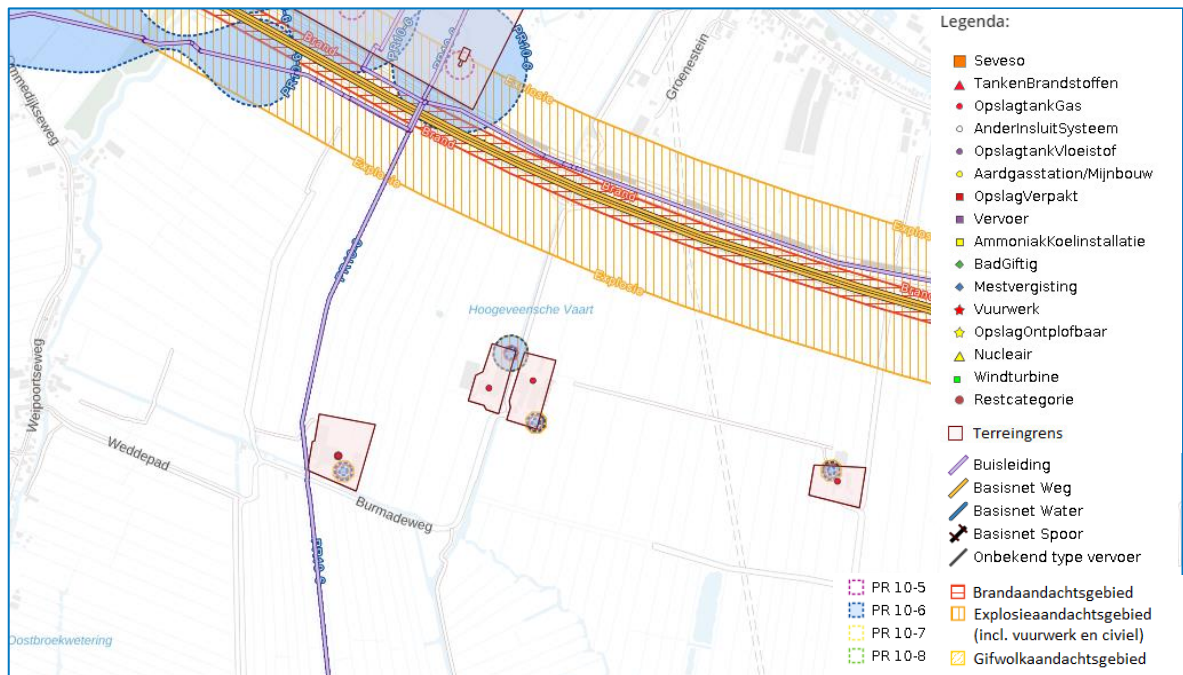
De regelgeving omtrent buisleidingen is opgenomen in het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Het doel van wetgeving op het gebied van externe veiligheid is het tot een minimum beperken van risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen en activiteiten. Het is noodzakelijk inzicht te hebben in de kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten, het plaatsgebonden en het groepsrisico.

4.8.1 Situatie plangebied

Om meer afstemming te verkrijgen tussen transport van gevaarlijke stoffen, veiligheid en ruimtelijke ontwikkelingen is op 1 april 2015 de Wet basisnet in werking getreden. Tegelijkertijd is het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) in werking getreden. Dit besluit schrijft voor hoe overheden dienen om te gaan met risico's als gevolg van transportassen zoals wegen en spoorwegen. Het basisnet bevat een netwerk van alle relevante routes van gevaarlijke stoffen, zowel via het spoor als over de weg en het water. Hiervoor zijn zodoende basisafstanden bepaald, om het risico op ongevallen te minimaliseren.

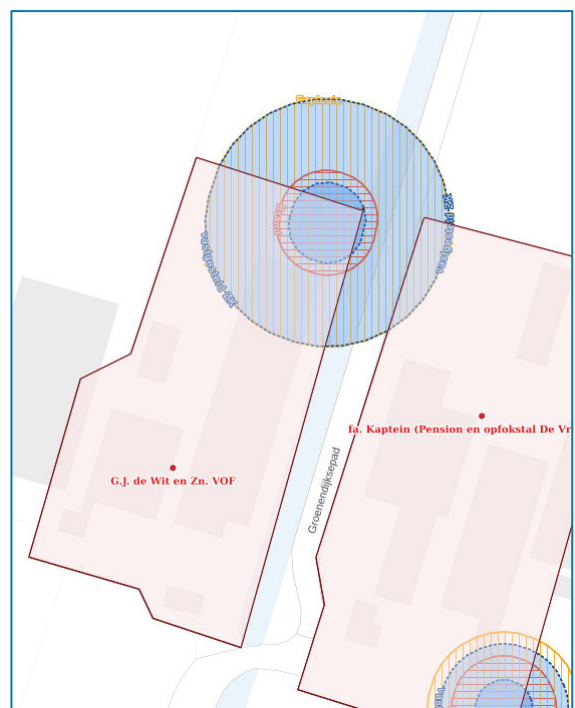
In de Regeling Basisnet (Stct. 2014, 8242) zijn de basisnetafstanden voor de weg, het spoor en het water vastgelegd. De basisnetafstand geeft aan voor welke afstand een risicoplafond geldt. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen een PR-plafond en een GR-plafond. Een PR-plafond is in de Regeling Basisnet omschreven als de plaats waar het plaatsgebonden risico maximaal 10^{-6} per jaar is. Het GR-plafond is in dezelfde regeling omschreven als de plaats waar het plaatsgebonden risico maximaal 10^{-7} of 10^{-8} per jaar is.

In de onderstaande figuur 4-4 zijn diverse aspecten van externe veiligheid te zien. In het noorden van het plangebied is een explosieaandachtsgebied ingetekend rond de N11, welke onderdeel is van het basisnet. Verder zijn er in de omgeving meerdere PR 10^{-6} contouren ingetekend, deze zijn van het noordelijk gelegen Windpark Barrepolder (Zoeterwoude) en in het noordwesten van een buisleiding. Deze liggen allemaal op zodanige afstand dat het geen belemmeringen voor de ontwikkelingen meebrengt.

Figuur 4-6: kaart externe veiligheid (bron: AtlasLeefomgeving.nl)

Figuur 4-5 geeft een betere weergave weer van de situatie in het plangebied zelf. In het noordoostelijke deel van de terreingrens is een aandachtsgebied opgenomen rondom een opslagtank voor propaangas. Hier is een contour 'vastgesteld ZK (Zeer Kwetsbaar)' opgenomen met een diameter van 103 meter, daarbinnen ligt een contour 'vastgesteld K (Kwetsbaar)' met een diameter van 33 meter. Rondom de propaantank is bovendien een brand- en explosieaandachtsgebied ingetekend. Gezien het aandachtsgebied van het eigen bedrijf komt en er in de nieuwe stal maar een klein gedeelte van de tijd mensen zijn, wordt dit niet gezien als een belemmering voor onderhavig plan. Zoals in afbeelding 4-4 te zien is hebben veel agrarische bedrijven propaantanks op hun terrein, indien goed onderhoud plaatsvindt en de bedrijfssituatie veilig is, is dit niet onevenredig gevaarlijk.

Figuur 4-7: veiligheid in het plangebied (bron: AtlasLeefomgeving.nl)

4.9 WET NATUURBESCHERMING (WNB)

Per 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. Daarbij zijn de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet geïntegreerd in één wet. De ruimtelijke ontwikkelingen zijn getoetst aan de nieuwe wetgeving. De Wet natuurbescherming is gericht op:

- ▶ het beschermen en ontwikkelen van de natuur, mede vanwege de intrinsieke waarde en het behouden en herstellen van de biologische diversiteit;
- ▶ het doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de natuur ter vervulling van maatschappelijke functies;
- ▶ het verzekeren van een samenhangend beleid gericht op het behoud en beheer van waardevolle landschappen, vanwege hun bijdrage aan de biologische diversiteit en hun cultuurhistorische betekenis, mede ter vervulling van maatschappelijke functies.

De bevoegdheid voor het verlenen van ontheffingen en vrijstellingen bij soortenbescherming ligt grotendeels bij de provincies. De provincie is bevoegd gezag voor de toetsing van handelingen met mogelijke gevolgen voor beschermde dier- en plantensoorten (de soortenbeschermingsbepalingen) én voor Natura 2000-gebieden (de gebiedenbeschermingsbepalingen). Alleen bij ruimtelijke ingrepen waarmee grote nationale belangen zijn gemoeid, blijft het Rijk bevoegd gezag.

4.9.1 Gebiedsbescherming

Indien een plangebied in of nabij een beschermd gebied is gelegen, dan dient te worden bepaald of er een (extern) effect valt te verwachten. Het gaat daarbij om natuurgebieden, behorend tot de Natura 2000-gebieden.

Natura 2000 is een Europees netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van biodiversiteit. De staatssecretaris van Economische Zaken heeft voor Nederland ruim 160 Natura 2000-gebieden aangewezen. Gezamenlijk hebben ze een oppervlakte van meer dan 1,1 miljoen hectare. Ze maken deel uit van een samenhangend netwerk van natuurgebieden in de Europese Unie die zijn aangewezen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn.

Het plangebied Burmadeweg 6 ligt op circa 275 meter afstand van het Natura 2000 gebied 'De Wilck'. Dit gebied heeft geen habitatype die zijn aangewezen als stikstofgevoelig. Overige effecten (externe werking) zijn gezien de geringe afstand niet uit te sluiten. Derhalve is een ecologisch onderzoek uitgevoerd om te beoordelen of onderhavig initiatief geen nadelig effect heeft. In bijlage 3 is het ecologisch rapport opgenomen. In het rapport wordt het volgende gesteld:

“Er gaat een verwaarloosbaar klein deel landbouwgrond verloren en de feitelijke inrichting van planlocatie verandert nauwelijks. Er wordt gebouwd waar nu al bebouwing of verharding is. Effecten op de doelsoorten zijn dan ook niet te verwachten, waarmee negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000- gebied zijn uit te sluiten.”

De conclusie luidt als volgt:

“Er zijn geen effecten op de Natura 2000-gebieden te verwachten. De effecten van stikstof zijn in deze toets niet meegenomen. Deze beoordeling wordt door Agra-Matic gedaan”

Het dichtstbijzijnde stikstofgevoelige Natura 2000-gebied betreft het gebied ‘Meijendel & Berkheide’. Dit gebied ligt op een afstand van circa 11 km ten opzichte van het plangebied. De referentiesituatie voor stikstof bij bestemmingsplannen betreft de feitelijk aanwezige, planologisch legale situatie. Een bestemmingsplan dat voorziet in een ruimtelijke ontwikkeling die ten opzichte van de feitelijk aanwezige, planologisch legale situatie ten tijde van de vaststelling van het plan leidt tot een toename van stikstofdepositie op overbelaste stikstofgevoelige natuurwaarden in een Natura 2000-gebied, is een plan dat significante gevolgen kan hebben en dat passend beoordeeld moet worden.

Om te borgen dat onderhavig bestemmingsplan niet leidt tot een toename van stikstofdepositie wordt in de planregels geborgd dat een toename van de stikstofdepositie niet is toegestaan. Derhalve is op voorhand duidelijk dat onderhavig plan geen significante gevolgen kan hebben en dat geen passende beoordeling hoeft te worden opgesteld.

Wel wordt een binnenplanse afwijkmogelijkheid opgenomen dat een toename is toegestaan indien er sprake is van een onherroepelijke natuurvergunning waarvoor een passende beoordeling is gemaakt.

4.9.2 Soortenbescherming

De Wet natuurbescherming onderscheidt beschermingsregimes voor soorten op grond van internationale verdragen, aangevuld met soorten die vanuit een nationaal oogpunt beschermd worden. Hierdoor zijn er in de Wet natuurbescherming drie verschillende verbodsartikelen per categorie soorten:

- ▶ soorten van de Vogelrichtlijn (artikel 3.1);
- ▶ soorten van de Habitatrichtlijn en de verdragen van Bern en Bonn (artikel 3.5);
- ▶ andere soorten (artikel 3.10).

Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan deze wet noodzakelijk. Beschermde soorten kunnen overal voorkomen. Bij de totstandkoming van een nieuw ruimtelijk plan moet worden voorkomen dat conflicten met de soortenbescherming ontstaan en dient dus vooraf een beoordeling in het kader van de Wet natuurbescherming plaats te vinden.

Om de bovengenoemde reden is voor onderhavig plan een QuickScan en voortoets uitgevoerd. Dit onderzoek is als bijlage 3 opgenomen in deze toelichting. De conclusie luidt als volgt:

Voor de conclusies aangaande soorten verwijzen wij naar onderstaande tabel. Voor de activiteit is geen ontheffing nodig mits men rekening houdt met het broedseizoen (zie paragraaf 5.1).

Wij adviseren wel om deze conclusie (het rapport) door het bevoegd gezag voor de Omgevingsvergunning (Gemeente Alphen a/d Rijn) te laten bevestigen. Eventueel kunt u het ook nog ter beoordeling aan de provincie Zuid-Holland voorleggen.

Soortgroep		Ingrep verstrend	Nader onderzoek noodzakelijk	Wnb- onthefing noodzakelijk	Bijzonderheden/ opmerkingen
Vogels	Broedvogels	Nee, mits	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.1.1 (werk starten buiten broedseizoen)
	Jaarrond beschermd	Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.1.1
Weidevogels		Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.1.2
Vleermuizen	Verblijfplaatsen	Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.2
	Vliegroues	Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.2
Overige zoogdieren		Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.3
Amfibieën		Nee, mits	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.4 (zorgvuldig handelen bij demping)
Reptielen		Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.4
Vissen		Nee, mits	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.4 (zorgvuldig handelen bij demping)
Libellen en vlinders		Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.5
Vaatplanten		Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.6
Overige soortgroepen		Nee	Nee	Nee	Zie paragraaf 5.7

Figuur 4-8 overzicht conclusies aangaande verstoring (bron: Fauna Service, 24 augustus 2022)

4.10 NATUUR NETWERK NEDERLAND

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is in 1990 in het leven geroepen om de achteruitgang van de natuur in Nederland een halt toe te roepen. De EHS wordt gedefinieerd als 'het samenhangend netwerk van in (inter)nationaal opzicht belangrijke, duurzaam te behouden ecosystemen'. Uit deze definitie wordt duidelijk welk doel de EHS moet dienen, namelijk: het duurzaam behouden van ecosystemen die in nationaal of zelfs internationaal opzicht belangrijk zijn. Het middel om dat doel te bereiken is het tot stand brengen van een samenhangend netwerk van natuurgebieden met daartussen ecologische verbindingen. In juni 2013 kondigde staatssecretaris Dijksma aan dat de overheid de naam Nationaal Natuur Netwerk gaat gebruiken in plaats van Ecologische Hoofdstructuur.

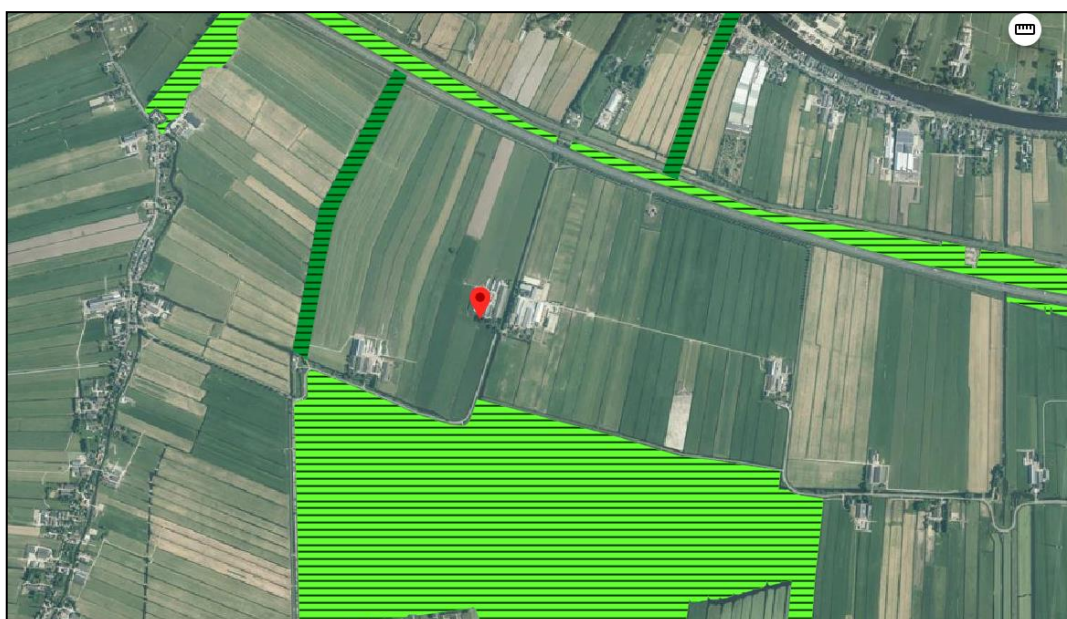
NNN-gebieden worden beschermd wanneer zij tevens zijn aangewezen op grond van natuurbeschermende regelgeving of wanneer in het gebied een activiteit wordt opgericht of uitgebreid. Ten aanzien van nieuwe ontwikkelingen geldt binnen het NNN het 'nee, tenzij'-principe. Ook wanneer een activiteit of ontwikkeling plaatsvindt buiten het netwerk kan dit aantasting geven van de ecologische waarden binnen het NNN. Dit is in ieder geval aan de orde als een ontwikkeling

een negatief effect heeft op de waarden van het NNN vanwege geluid, licht of betreding. Deze opsomming is niet uitputtend bedoeld, ook schaduwwerking, windturbulentie of het oprichten van een afscheiding langs een natuurgebied – waardoor migratie niet langer mogelijk is – kan negatieve effecten hebben op de aanwezige waarden.

Ter bescherming en ontwikkeling van de Natura 2000-gebieden, agrarische gebieden met natuurwaarden en het Natuur Netwerk Nederland (NNN) is het Natuurbeheerplan Zuid-Holland 2023 opgesteld. In het Natuurbeheerplan begrenst en beschrijft de provincie de gebieden waar subsidiëring van beheer en ontwikkeling van natuur, agrarische natuur en landschapselementen plaats kan vinden en welke natuur- en landschapsdoelen met het beheer worden gediend. Het doel is dat flora en fauna zich vrij kunnen verplaatsen door het landschap, waardoor zij nieuwe leefgebieden kunnen bereiken of bestaande populaties kunnen versterken.

De provincie wil de natuur binnen het NNN versterken zodat deze kwalitatief hoogwaardig is en blijft, hiervoor wordt er bijvoorbeeld ingezet op biodiversiteit. In uiterlijk 2027 wil de provincie een kwalitatief en aaneengesloten natuurnetwerk van ca. 5800 ha realiseren. Om de voorgenoemde ambities te behalen moet er rekening worden gehouden met ruimtelijke projecten in de nabije omgeving van NNN-gebieden.

In de omgeving van de Burmadeweg zijn enkele NNN-gebieden opgenomen, bovendien ligt in het oosten een ecologische verbindingstrook zoals in onderstaande figuur 4-8 is gevisualiseerd. Het plangebied ligt, zoals benoemd in de paragraaf *gebiedsbescherming*, in zuidelijke richting op circa 275 meter afstand van het Natura 2000-gebied 'De Wilck'. Dit gebied heeft geen habitatype die zijn aangewezen als stikstofgevoelig. Gezien de locatie van het bedrijfsgebouw in onderhavig plan (bijlage 1) wordt er niet verwacht dat het initiatief een onevenredig negatief effect zal hebben op de waarden van het NNN. De bedrijfssituatie verandert enkel in ruimtelijk opzicht en kent geen relevante toenames van dieraantallen of emissies en deposities – er wordt derhalve geconcludeerd dat onderhavig plan geen consequenties heeft voor het NNN.

Figuur 4-9 NNN-gebieden rondom de Burmadeweg 6 (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

4.11 WATER

4.11.1 Inleiding

Het waterbeleid van Rijk en provincie is gericht op een veilig en goed bewoonbaar land met gezonde, duurzame watersystemen. Om de problemen van wateroverlast en verdroging het hoofd te bieden is een ingrijpende herinrichting van het watersysteem nodig. De Commissie Waterbeheer voor de 21e eeuw pleit voor de toepassing van een drietrapsstrategie voor het waterbeheer:

- ▶ eerst vasthouden van het regenwater in het gebied waar het valt;
- ▶ vervolgens het bergen van wateroverschotten in speciaal daarvoor aangelegde voorzieningen of aangewezen gebieden;
- ▶ pas dan het water afvoeren via waterlopen en gemalen.

Sinds 1 november 2003 is voor alle ruimtelijke plannen de watertoets verplicht. De watertoets moet ervoor zorgen dat bij ruimtelijke plannen rekening wordt gehouden met ruimte voor water en watervoorzieningen. Dit verkleint de kans op problemen zoals overstroming door onvoldoende veilige dijken, wateroverlast door onvoldoende bergingsmogelijkheden voor hemelwater of een slechte waterkwaliteit. Het resultaat is een ruimtelijk plan dat waterbestendig is. Maar het gaat niet alleen om het voorkomen van problemen. Ruimte voor water kan ook de ruimtelijke kwaliteit en de leefomgeving van mens en dier verbeteren.

Bij ruimtelijke ontwikkelingen, waaronder ver- en nieuwbouwplannen, hanteert het waterschap een aantal uitgangspunten ten aanzien van het duurzaam omgaan met water, die van belang zijn als vertrekpunt van het overleg tussen initiatiefnemer en waterbeheerder. In het vervolg van deze paragraaf wordt weergegeven aan welke punten de initiatiefnemer invulling dient te geven.

4.11.2 Beleid

Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebied beheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden.

De Europese Kaderrichtlijn heeft gevolgen voor de gemeente op het gebied van riolering, afkoppelen, toepassing van bouwmaterialen en het ruimtelijke beleid. Er worden ecologische en fysisch-chemische doelen geformuleerd die afhankelijk zijn van de functie van een watergang.

Rijksbeleid

Waterbeheer en -management heeft in Nederland altijd al een prominente positie gehad, de opgaven op het terrein van water zijn altijd relevant geweest voor ons beleid en zullen in de toekomst alleen maar belangrijker worden. Om de opgaven op de gebieden van o.a. veiligheid en leefbaarheid te waarborgen is het Nationaal Water Programma 2022-2027 (NWP) ontwikkeld, hierin worden de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid en het beheer van de rijkswateren en rijkswaarwegen

omschreven. Hier wordt bovendien getracht om complexe wateropgaven in kaart te brengen via samenhangende uitdagingen, dit zijn:

- ▶ Klimaatverandering;
- ▶ Bodemdaling;
- ▶ Milieuverontreiniging;
- ▶ Biodiversiteitsverlies;
- ▶ Ruimtedruk.

Hieruit vloeien verder drie hoofdambities voor het NWP, namelijk:

- ▶ Een veilige en klimaatbestendige delta;
- ▶ Een concurrerende, duurzame en circulaire delta;
- ▶ Een schone en gezonde delta met hoogwaardige natuur.

Bovenstaande hoofdambities zijn verder onderverdeeld in verschillende thema's, verder komt ook de samenhang van het beleid met andere onderwerpen, waaronder landbouw, aan bod. Een overkoepelend thema in de NWP is het aanpassen aan de gevolgen van klimaatverandering, ook wel klimaatadaptatie genoemd. Hiervoor bouwt het Rijk voort op bestaande strategieën, zoals de overstromingsrisicobenadering en meerlaagsveiligheid. In klimaatadaptatie wordt er qua veiligheid primair gekeken naar overstromingsgevaar, om mee te kunnen blijven bewegen met de snelle veranderingen in dit thema worden de Nederlandse strategieën in 2026 opnieuw geëvalueerd.

Naast bescherming tegen overstromingen is de ambitie dat Nederland in 2050 klimaatbestendig en waterrobuust ingericht is. In het Deltaprogramma is afgesproken dat overheden stresstesten uitvoeren om de risico's in kaart te brengen en een adaptatiestrategie met een uitvoeringsprogramma opstellen. Het Rijk houdt hierin de verantwoordelijkheid voor de nationale vitale en kwetsbare functies zoals bijvoorbeeld drinkwater- en energievoorziening, maar ook voor de eigen infrastructuurwerken.

Een klimaatbestendige inrichting van Nederland is voor Rijkswaterstaat essentieel om de beheerdoelen voor waterveiligheid en voor voldoende, schoon en gezond water te halen. Het beheer van kwalitatief goed water is dan ook cruciaal voor de agrarische sector, bovendien speelt deze sector een belangrijke rol in het algemene (grond)waterbeheer door bijvoorbeeld het correcte management van nutriënten en deposities. Ruimtelijke projecten in de landbouw schenken dan ook expliciete aandacht aan de aspecten bodem en water.

Provinciaal beleid

Voor het waterbeleid in de provincie heeft Zuid-Holland het *Regionaal Waterprogramma Zuid-Holland 2022-2027* vastgesteld. Hier heeft de provincie voorgesorteerd op de Omgevingswet, welke per 1 januari 2024 in werking treedt, waarin wordt bepaald dat de provincie een regionaal waterprogramma moet vaststellen. Daarin moet in ieder geval staan wat de provincie doet om uitvoering te geven aan de Europese richtlijnen die betrekking hebben op water (verplichte onderdelen). Het regionaal waterprogramma is zelfbindend. Dat betekent dat alleen Gedeputeerde Staten eraan gebonden zijn, echter moeten andere overheden ook rekening houden met de verplichte onderdelen van het regionaal waterprogramma.

De provincie zet qua waterstrategie in op preventie, echter worden er ook maatregelen genomen in de ruimtelijke inrichting en rampenbeheersing omdat het risico op een calamiteit altijd aanwezig is.

De combinatie van preventie, ruimtelijke inrichting en rampenbeheersing wordt meerlaagsveiligheid genoemd. Verder worden de effecten van klimaatverandering ook inbegrepen. De bescherming tegen overstromingen realiseert de provincie met combinaties van preventieve en gevolgbeperkende maatregelen die afgestemd zijn op de ruimtelijke en economische ontwikkeling van Zuid-Holland. In het regionaal waterprogramma is dit als volgt uitgewerkt:

- ▶ Regionale waterkeringen: aanwijzen, normeren en samenwerken;
- ▶ Goedkeuren projectbesluiten (dijkversterkingsplannen);
- ▶ Invulling geven aan de EU-Richtlijn overstromingsrisico's (ROR);
- ▶ Risico's beheersen bij buitendijks bouwen;
- ▶ Invulling geven aan meerlaagsveiligheid;
- ▶ Wateroverlast beperken.

Binnen deze uitwerking zijn enkele beleidskeuzes gemaakt, deze zijn:

- ▶ Mooi en schoon water;
- ▶ Beperken maatschappelijke kosten door bodemdaling;
- ▶ Sport, recreatie en groenbeleving;
- ▶ Goed functionerende provinciale infrastructuur;
- ▶ Toekomstbestendige infrastructuur.

Elk hoofdstuk van het regionaal waterprogramma bestaat enerzijds uit de beleidskeuzes en anderzijds uit de beleidsuitwerking. Om de activiteiten en maatregelen in het regionaal waterprogramma van context te voorzien, is inzicht in de beleidskeuzes uit de omgevingsvisie nodig. Daarom bevat het Zuid-Hollandse regionaal waterprogramma de beleidskeuzes uit de omgevingsvisie voorafgaand aan de beleidsuitwerkingen, welke bestaan uit maatregelen en activiteiten die kunnen worden ondernomen om de beleidskeuzes te realiseren.

Hoogheemraadschap van Rijnland

Op 8 februari 2022 heeft de Hoogheemraadschap van Rijnland hun zesde waterbeheerprogramma (WBP6) opgesteld, getiteld *Water Wijst de Weg*. De Waterwet en, vanaf 1 januari 2024, de Omgevingswet vereisen dat waterschappen elke 6 jaar de aanpak van hun watertaken vastleggen in een waterbeheerprogramma. De periode van WBP6 loopt van 2022 tot en met 2028 en sorteert voor op de Omgevingswet.

Eén van de voornaamste uitdagingen voor de Hoogheemraadschap is klimaatverandering, hierbij wordt er onder meer gedacht aan de stijgende zeespiegel en overstromingsgevaar, watertekort, afnemende biodiversiteit en bodemdaling. Een andere grote uitdaging is circulariteit. Als waterexpert ziet Hoogheemraadschap van Rijnland hieruit afleidende mogelijkheden zijn kerntaken te koppelen aan 5 maatschappelijke opgaves:

- ▶ bijdragen aan klimaatbestendige woningbouw;
- ▶ tegengaan van bodemdaling;
- ▶ versterking van de biodiversiteit;
- ▶ energieneutraal werken;
- ▶ Nederland circulair in 2050.

Het beheergebied van Hoogheemraadschap van Rijnland is gevarieerd in zowel functies als in landschappelijke kenmerken. Water en bodem zijn hier bepalend voor de ontwikkeling en inrichting

van het landschap, hier worden voor de bodem vier verschillende landschapstypen onderscheiden: zand, veen, zout en steen. Zoals in dit document meerdere malen is aangegeven ligt het plangebied binnen het Zuidelijke Veenweidegebied. Het Rijnlands veengebied bestaat uit veenweiden, melkveehouderijen en Greenport Boskoop, het grootste boomkwekerijgebied ter wereld. Het landschap is open, vooral door de agrarische sector. Veel plassen zijn drooggemalen, maar er zijn uitzonderingen zoals bijvoorbeeld de Nieuwkoopse Plassen.

Het Hoogheemraadschap onderscheidt bovendien de drie belangrijkste ontwikkelingen voor de veengebieden, namelijk:

- ▶ voortdurende bodemdaling als gevolg van ontwatering; in enkele gebieden daalt de bodem zo snel dat een overgang naar andere vormen van landbouw onvermijdelijk is;
- ▶ gevoeligheid voor klimaatverandering (wateroverlast en watertekort);
- ▶ uitspoeling van nutriënten naar het oppervlaktewater: restanten van gewasbeschermingsmiddelen uit de sierteelt komen in het oppervlaktewater terecht.

Tot slot benadrukt het WBP6 het belang van samenwerkingsrelaties. Het Hoogheemraadschap van Rijnland zoekt de samenwerking op met gemeenten, provincies, belangengroepen, maar ook met agrarische bedrijven. Grote uitdagingen als klimaatverandering kunnen zo integraal worden aangepakt, waarbij samenwerking in de toekomst enkel belangrijker wordt.

4.11.3 De Keur

De Keur is bedoeld om watergangen, wateren, onderhoudspaden, kaden en dijken te beschermen tegen beschadiging. In de Keur is geregeld dat langs A- en B-waterlopen een beschermingszone in acht dient te worden genomen. Dit houdt in dat binnen de beschermingszone van A- of B-waterlopen niet zonder toestemming van het Hoogheemraadschap van Rijnland werkzaamheden mogen plaatsvinden die schade kunnen aanbrengen aan de watergang. De genoemde bepaling beoogt te voorkomen dat de stabiliteit van het profiel en/of veiligheid wordt aangetast, de aan- en/ of afvoer en/of berging van water wordt gehinderd, dan wel het onderhoud wordt gehinderd. Ook voor het onderhoud gelden bepalingen uit de Keur. Het onderhoud en de toestand van de waterlopen worden tijdens de jaarlijkse schouw gecontroleerd en gehandhaafd.

4.11.4 Waterbelangen

A- en B-watergangen moeten door het waterschap geschoofd kunnen worden. Ten behoeve van de benodigde inspecties is het noodzakelijk dat de watergang (insteek-insteek) +1m brede beschermingszone aan weerszijden wordt vrijgehouden. In bijlage 1 is te zien dat er wordt voldaan aan de slootafstand van 1m en de beschermingszone derhalve in acht wordt genomen. Goed onderhoud van de watergangen is noodzakelijk. Onderhoud is aan de eigenaars/gebruikers aan beide zijdes van de watergang, in dit geval wordt de verantwoordelijkheid voor de Hoogeveense Vaart gedeeld met de Burmadeweg 10.

4.11.5 Watertoets

Sinds 1 november 2013 is het wettelijk verplicht, in het kader van het Besluit Ruimtelijke Ordening, een watertoets te verrichten. In de toelichting bij ruimtelijke besluiten en plannen, waarop bovengenoemd besluit van toepassing is, is het noodzakelijk een beschrijving te geven van de manier waarop rekening gehouden is met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Ten

behoefte van de watertoets is voor het plangebied de waterhuishoudkundige situatie onderzocht. Voor het plan is op 26 oktober 2023 een normale watertoetsprocedure ingezet, het resultaat is bijgevoegd onder bijlage 10. De toename van erfverharding en de benodigde watercompensatie is opgenomen in de volgende paragraaf.

4.11.6 Hydrologisch neutraal ontwikkelen

Vanuit het waterschap is het de eis om hydrologisch neutraal te ontwikkelen. Aanleg van nieuw verhard oppervlak leidt tot versnelde afvoer van hemelwater naar watergangen. Om te voorkomen dat hierdoor wateroverlast ontstaat, kan aanleg van extra waterberging noodzakelijk zijn. Zo wordt het verlies van berging in de bodem gecompenseerd.

De benodigde ruimte voor waterberging wordt berekend op basis van de toename van verhard oppervlak. Er wordt met onderhavig initiatief 1.840 m² aan verharding toegevoegd. Het Hoogheemraadschap van Rijnland heeft per onderwerp uitvoeringsregels opgesteld, voor de voorgenoemde ontwikkeling wordt er gekeken naar de uitvoeringsregels voor het aanbrengen van verharding. Onder verharding wordt hier onder meer gezien: daken van bouwwerken, wegen, trottoirs, voet- en fietspaden en parkeerplaatsen.

In de uitvoeringsregels is een vragenboom opgesteld. Bij het aflopen van de vragen is de uitkomst “algemene regel met meldplicht [soms is maatwerk noodzakelijk]”. In de algemene regel is in artikel 2 benoemd dat het aanbrengen van de verharding moet worden gecompenseerd door het graven van compenserend wateroppervlak ter grootte van 15% van het oppervlak van de toename aan verharding – dat is in het geval van onderhavig plan 276 m².

Verder wordt voor de beoogde ontwikkeling een gedeelte van een sloot gedempt. Onder demping verstaat het Hoogheemraadschap van Rijnland alle activiteiten waardoor het bergende oppervlak, zoals vastgelegd in de legger oppervlaktewateren, afneemt. In de uitvoeringsregels voor demping wordt wederom de vragenboom afgelopen, hier is de uitkomst “*vergunningplicht, zie beleidsregel*”.

De te dempen sloot (242-058-00884) heeft op basis van de legger een totale lengte van 570 meter en een breedte van 1.98 meter. 140 meter hiervan wordt gedempt, wat resulteert in een demping van 277.2 m². Doordat de demping een groter oppervlak beslaat dan 100 m², moet er naar de beleidsregels worden gekeken. Hier wordt in artikel 2 onder lid b gesteld dat een demping moet worden gecompenseerd door een oppervlak water aan te leggen van dezelfde grootte – er moet in dit geval dus een oppervlakte van 277,2 m² worden gecompenseerd.

Het te compenseren water voor toename verharding en demping sloot bedraagt in totaal 622,2 m². Dit wordt gecompenseerd door de sloot 242-058-00116 over de gehele lengte van 550 meter te verbreden met 1 meter. Deze sloot is gelegen in het peilvak: Polder Groenedijk met code PBS_WW-094. Binnen dit peilvak is ook onderbemaling aanwezig. In figuur 4-10 is de onderbemaling weergegeven met het groene vlak. De te verbreden sloot is weergegeven met de blauwe lijn. Hieruit blijkt dat de te verbreden sloot niet is gelegen ter plaatse van de onderbemaling.

Figuur 4-10 Uitsnede kaart peilbesluit (bron: Hoogheemraadschap van Rijnland)

4.11.7 Afvalwater

Binnen het plangebied is geen gemeentelijke riolering aanwezig. Het afvalwater dat ontstaat ten behoeve van het nieuwe gebouw wordt opgevangen en afgevoerd conform de wettelijke eisen. Er is geen sprake van lozing van afvalwater, waardoor geen ontheffing van het Waterschap noodzakelijk is.

4.12 M.E.R.-BEOORDELING

4.12.1 Milieubeoordeling

Het is verplicht en gewenst om het aspect milieu een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming. De juridische basis is te vinden in:

- ▶ artikel 7.2a, lid 1, van de Wet milieubeheer (Wm);
 - er is een plicht om een milieueffectrapport op te stellen wanneer er een passende beoordeling nodig is op basis van artikel 2.8, lid 1, van de Wet natuurbescherming (Wnb);
- ▶ artikel 7.2, lid 1, van de Wm en het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.);
 - er is een plicht om een milieueffectrapport op te stellen voor de activiteiten en gevallen van onderdeel C;
 - er is een plicht om te beoordelen of een milieueffectrapport moet worden opgesteld als de activiteit valt onder de kolom 'activiteiten' van de onderdeel D van de bijlage van het Besluit m.e.r.

Ad. 1.

Uit de Wet natuurbescherming (artikel 2.8 en artikel 2.7) volgt dat een passende beoordeling moet worden gemaakt als het project significante gevolgen kan hebben voor Natura 2000-gebieden. Dit is het geval als een toename van stikstofdepositie op reeds overbelaste stikstofgevoelige natuurwaarden in een Natura 2000-gebied niet kan worden uitgesloten. Het meest dichtstbijzijnde stikstofgevoelige Natura 2000-gebied betreft, zoals benoemd in de paragraaf *gebiedsbescherming*, het gebied 'Meijendel & Berkheide', wat op een afstand van circa 11 km ten opzichte van het plangebied ligt. In de planregels is geborgd dat een toename van de stikstofdepositie niet is toegestaan. Derhalve is op voorhand duidelijk dat onderhavig plan geen significante gevolgen kan hebben en dat geen passende beoordeling hoeft te worden opgesteld, en dus ook geen milieueffectrapport.

Ad. 2.

Onderdeel C van het Besluit m.e.r. wijst de activiteiten en gevallen aan waarvoor een directe m.e.r.-plicht geldt. In dit onderdeel staan de activiteiten benoemd die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Activiteit C14 sluit aan bij onderhavig initiatief, maar de initiatiefnemer houdt minder dan 60.000 vleeskuikens waardoor het niet onder de m.e.r.-vergunningplicht valt. Verder is er geen aansluiting gevonden met onderdeel C van het Besluit m.e.r.

Verder is de plicht om de activiteit te spiegelen aan de kolom *activiteiten* van onderdeel D van het Besluit m.e.r.. Onderdeel D.14 betreft de oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren. Onder een installatie wordt één of meer installaties binnen een inrichting verstaan. In dit geval is sprake van het wijzigen van een inrichting, er moet dus worden

beoordeeld of een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Deze toetsing dient te geschieden aan de hand van de criteria in bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling, te weten de kenmerken van het project, de plaats van het project en de kenmerken van de potentiële effecten. Deze worden onderstaand uitgewerkt:

► *Kenmerken van het project*

De kenmerken van het project betreffen het oprichten van een nieuw dierverblijf voor pluimvee om te kunnen voldoen aan de eisen van het Beter Leven Keurmerk, alsmede het oprichten van een nieuwe werktuigenberging ter vervanging van de vorige. Er is geen toename van dieraantallen bij deze ontwikkeling gemoeid.

► *Plaats van het project*

Onderhavig initiatief wordt uitgevoerd op een agrarisch bedrijf in een agrarisch gebied. De directe omgeving bestaat uit platteland en boerenbedrijven, met grotere steden op enkele kilometers afstand.

► *Kenmerken van potentiële effecten*

De kenmerken van de potentiële effecten zijn beschreven in de vorige paragrafen. Hieruit blijkt dat de effecten beperkt zijn tot visuele effecten, die worden verzacht door landschappelijke inpassing door middel van strategische beplanting en compensatie van de demping.

Conclusie

Gelet op de kenmerken van het project, de plaats van het project en de kenmerken van de potentiële effecten is het opstellen van een milieueffectrapport niet nodig.

5 JURIDISCHE ASPECTEN

5.1 VERBEELDING

Op de verbeelding is, met behulp van de in de SVBP 2012 bepaalde methode, de bestemming van de grond aangegeven. De bijbehorende bepalingen zijn vervolgens opgenomen in de planregels. De verbeelding visualiseert de planregels.

5.2 PLANREGELS

De planregels bestaan uit de volgende vier hoofdstukken:

- ▶ Inleidende regels: hoofdstuk 1 bestaat uit twee delen. Het eerste deel betreft het artikel 'begrippen' waarin wordt toegelicht wat onder bepaalde begrippen wordt verstaan. Het tweede artikel is 'wijze van meten' waarin wordt toegelicht hoe de benoemde maatvoering moet worden gemeten;
- ▶ Bestemmingsregels: in hoofdstuk 2 worden de op de verbeelding aangegeven bestemmingen nader verklaard. De volgende bestemmingen zijn van toepassing in het plangebied: enkelbestemming 'Agrarisch' en de dubbelbestemmingen 'Waarde – Archeologie 3', 'Waarde – Archeologie 4' en 'Waarde – Cultuurhistorie – Uitvoeren werk(zaamheden)';
- ▶ Algemene regels: in hoofdstuk 3 worden regelingen opgenomen die zijn bedoeld voor meer dan één bestemming;
- ▶ Overgangs- en slotregels: binnen de overgangsbepalingen wordt geregeld dat met het bestemmingsplan strijdige bouwwerken en plannen welke bestaan ten tijde van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan mogen worden uitgevoerd, mits er geen veranderingen plaatsvinden in aard en omvang. De slotregels benoemt de officiële naam van het bestemmingsplan, welke moet worden gebruikt om te verwijzen naar het plan.

6 UITVOERBAARHEID

6.1 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt dat de gemeenteraad gelijktijdig met de vaststelling van het bestemmingsplan moet besluiten om al dan niet een exploitatieplan vast te stellen. Hoofddregel is dat een exploitatieplan moet worden vastgesteld bij elk bestemmingsplan. Er zijn echter uitzonderingen.

Het is mogelijk dat de raad verklaart dat met betrekking tot een bestemmingsplan het kostenverhaal anderszins is verzekerd of het stellen van nadere eisen en regels niet noodzakelijk is. In het voorliggende geval wordt het plan gerealiseerd op particulier initiatief. Initiatiefnemer draagt de kosten voor de gewenste ontwikkeling.

Het verhaal van gemeentelijke kosten van exploitatie (in dit geval de kosten in verband met de planologische procedure) is anderszins verzekerd door het sluiten van een anterieure overeenkomst. Ook de dekking van eventuele planschadetekosten is door middel van deze overeenkomst verzekerd. De raad kan dan ook op grond van de Wet ruimtelijke ordening, artikel 6.12, lid 2 onder a besluiten geen exploitatieplan vast te stellen. Daarnaast worden de leges omgevingsvergunning in een later stadium afzonderlijk in rekening gebracht bij aanvraag.

6.2 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

6.2.1 Vooroverleg

Bij de voorbereiding van een (ontwerp)bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.1. Bro overleg te worden gevoerd met andere overheden. Op basis van het eerste lid van dit artikel wordt overleg gevoerd met waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

Het plan is naar de volgende vooroverleginstanties verzonden:

- Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland;
- Hoogheemraadschap van Rijnland;
- Veiligheidsregio Midden-Holland.

Met provincie Zuid-Holland is in het voortraject veelvuldig overleg gevoerd over de gewenste ontwikkeling. Dit had met name betrekking tot de omvang/vorm van het bouwvlak, de landschappelijke inpassing en het weidevogelgebied. De gewenste situatie is afgestemd met de provincie, derhalve was het niet meer noodzakelijk om het plan nog als officieel vooroverleg in te dienen bij de provincie.

Het Hoogheemraadschap van Rijnland heeft een reactie gestuurd. Het Hoogheemraadschap heeft aangegeven dat het plan op een aantal punten aanpassing behoeft met betrekking tot afvalwater en watercompensatie. Naar aanleiding hiervan zijn de wijzigingen doorgevoerd in de waterparagraaf. Hierin is onder andere toegelicht op welke wijze wordt omgegaan met afvalwater. Ook is een extra kaartje toegevoegd waaruit blijkt dat het te compenseren water niet ter plaatse van de aanwezige onderbemaling wordt gerealiseerd.

Naast het vooroverleg met andere overheden is met omwonende binnen een straal van 250 meter van het initiatief een dialoog gevoerd. Tijdens de dialoog zijn er geen opmerkingen gemaakt door omwonende. De dialoog is opgenomen in bijlage 11.

6.2.2 Ontwerp

Het ontwerpbestemmingsplan heeft conform afdeling 3.4 Awb vanaf donderdag 21 december 2023 gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Gedurende deze periode kon iedereen een zienswijze op het ontwerpbestemmingsplan kenbaar maken. Tijdens deze periode zijn geen zienswijzen ontvangen. Ten opzichte van het ontwerpbestemmingsplan zijn een aantal ambtshalve wijzigingen doorgevoerd. In bijlage 12 is de nota van wijzigingen opgenomen.

6.2.3 Vaststelling

De gemeenteraad van de gemeente Alphen aan den Rijn stelt het bestemmingsplan vast. Vervolgens wordt het plan voor zes weken ter inzage gelegd voor eventueel beroep. Ook indien geen zienswijze is ingediend kan een ieder vervolgens beroep aantekenen tegen het bestemmingsplan.

BIJLAGE 1: GEWENSTE SITUATIE

BIJLAGE 2: LANDSCHAPPELIJK INPASSING

BIJLAGE 3 QUICKSCAN FLORA EN FAUNA

BIJLAGE 4 ADVIES AGRARISCHE BEOORDELINGS COMMISSIE

BIJLAGE 5 ARCHEOLOGISCH ONDERZOEK

BIJLAGE 6 DIERTABEL

BIJLAGE 7 INVOERGEGEVENS

BIJLAGE 8 GEURONDERZOEK

BIJLAGE 9 FIJNSTOFONDERZOEK

BIJLAGE 10 WATERTOETS

BIJLAGE 11 OMGEVINGSDIALOOG

BIJLAGE 12 NOTA VAN WIJZIGINGEN

Alphen aan den Rijn

Gemeente Alphen aan den Rijn
Stadhuisplein 1
Postbus 13
2400 AA Alphen aan den Rijn
Telefoon 14 0172
gemeente@alphenaanrijn.nl
www.alphenaanrijn.nl